

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

F Ö R S L A G

TILL

NYA AVLÖNINGSBESTÄMMELSER

FÖR

ICKE-ORDINARIE BEFATTNINGSHAVARE
INOM DEN ALLMÄNNA CIVILFÖRVALTNINGEN

AVGIVET AV

KOMMUNIKATIONSVERKENS LÖNENÄMND
OCH ALLMÄNNA CIVILFÖRVALTNINGENS
LÖNENÄMND

S T O C K H O L M

1 9 3 5

Statens offentliga utredningar 1935

Kronologisk förteckning

1. Betänkande med förslag angående åtgärder för spannmålsodlingens stödjande. Marcus. 134 s. **Jo.**
2. Betänkande med förslag rörande lån och årliga bidrag av statsmedel för främjande av bostadsförsörjning för mindre bemedlade barnrika familjer jämte därtill hörande utredningar. Beckman. 86*, 265 s. **S.**
3. Kortfattad framställning av organisationssakkunnigas betänkande med utredning och förslag rörande den samhälleliga hjälpverksamhetens organisation m. m. Beckman. 23 s. **S.**
4. Promemoria angående tillsynen över fastighetsregistreringen och fastighetsbildningen. Marcus. 70 s. **Ju.**
5. Förslag till ändrade bestämmelser rörande allmänna handlingars offentlighet. Norstedt. 79 s. **Ju.**
6. Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Åtgärder mot arbetslöshet. Norstedt. x, 338, 32* s. **S.**
7. Teknisk-ekonomiska utredningar rörande vägväsendet. Del 2. Broar. Hægström. 130 s. **K.**
8. Betänkande med förslag angående åtgärder mot statsfientlig verksamhet. Idun. 406 s. **Ju.**
9. Betänkande med förslag till omorganisation av den högre skogsundervisningen. Peréus. 164 s. **Jo.**
10. Utredning och förslag angående rundradion i Sverige. Norstedt. 202 s. 13 kartor. **K.**
11. Betänkande med utredning och förslag angående inrättande av en statsvetenskaplig examen. Marcus. 80 s. **E.**
12. Betänkande med förslag till förordning angående allmän automobiltrafik. Hægström. 227 s. **K.**
13. Yttranden över preliminärt förslag till lagstiftning om avbrytande av havandeskap. Marcus. (4), 132, 68 s. **Ju.**
14. Lagberedningens förslag till lag om skuldebrev m. m. Norstedt. vj, 211 s. **Ju.**
15. Betänkande med förslag till lagstiftning om avbrytande av havandeskap. Marcus. 192 s. **Ju.**
16. Konjunkturuppsvingets förlopp och orsaker 1932—1934. Hægström. 106 s. **Fi.**
17. Yttrande och förslag rörande formulär för tjänstgöringsbetyg som av länsstyrelserna utfärdas. Beckman. 16 s. **S.**
18. Betänkande med förslag till lag om arbetsavtal. Idun. 220 s. **S.**
19. Kungl. medicinalstyrelsens utlåtande och förslag angående förebyggande mödra- och barnavård. Hægström. 100 s. **S.**
20. Grunder för kollektiv och individuell pensionsförsäkring. Beckman. (2), 24 s. **H.**
21. Utredning angående införande av ett dagordningsinstitut m. m. Norstedt. 98 s. **Ju.**
22. Utredning och förslag rörande frågan om avgift för hemlån av böcker från bibliotek. Hægström. 59 s. **E.**
23. Betänkande med förslag till motorfordonsförordning och vägtrafikstadga m. m. Idun. 202 s. **K.**
24. Betänkande med förslag till ändrad organisation av den statliga verksamheten för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. Marcus. 193 s. **Fi.**
25. Förslag till nya avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom den allmänna civiltjänsten. Marcus. 42 s. **Fi.**

Anm. Om särskild tryckort ej anges, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. **E.** = ecklesiastikdepartementet, **Jo.** = jordbruksdepartementet. Enligt kungörelsen den 3 febr. 1922 ang. statens offentliga utredningars yttre anordning (nr 98) utgivas utredningarna i omslag med enhetlig färg för varje departement.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1935:25

FINANSDEPARTEMENTET

FÖRSLAG

TILL

NYA AVLÖNINGSBESTÄMMELSER

FÖR

ICKE-ORDINARIE BEFATTNINGSHAVARE
INOM DEN ALLMÄNNA CIVILFÖRVALTNINGEN

AVGIVET AV

KOMMUNIKATIONSVERKENS LÖNENÄMND
OCH ALLMÄNNA CIVILFÖRVALTNINGENS
LÖNENÄMND

STOCKHOLM 1935

ISAAC MARCUS BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG

1871

THE

ROYAL WARRANT

1871

BY THE ROYAL WARRANT

OF THE 11TH DAY OF JANUARY 1871

THE

QUEEN HAS BEEN PLEASED TO

ORDER

1871

BY THE ROYAL WARRANT

TILL KONUNGEN.

Genom beslut den 23 februari 1935 har Kungl. Maj:t anbefallt allmänna civilförvaltningens och kommunikationsverkens lönenämnder att, med beaktande av vad som anförts i de av 1934 års avlöningsrevision för icke-

ordinarie personal avgivna utlåtandena med förslag till avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid allmänna civilförvaltningen, kommunikationsverken samt lots- och fyrstaten ävensom i däröver inkomna yttranden, avgiva utlåtande och förslag till de avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal vid nämnda förvaltningsgrenar, vilka böra av Kungl. Maj:t utfärdas att gälla från och med den 1 juli 1935. Tillika åligger det nämnderna jämlikt Kungl. Maj:ts nyssnämnda beslut att föreslå de ändringar i gällande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid domänverket, som vid ett genomförande av lönenämndernas förberörda förslag må finnas påkallade.

Till åtlydnad härav få lönenämnderna, som i förevarande utlåtande upptaga till behandling frågan om nya avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen, i sådant hänseende anföra följande.

1934 års avlöningsrevision har vid fullgörande av sitt uppdrag att verkställa utredning och avgiva förslag till den revision av gällande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal inom den civila statsförvaltningen, som betingas av det vid 1934 års riksdag antagna civila tjänstepensionsreglementets ikraftträdande den 1 juli 1935 ävensom de vid samma riksdag beslutade ändringarna i uppställningen av riksstatens utgifts-sida, utgått från att jämväl det av 1930 års pensionssakkunniga i betänkande den 20 juli 1934 avgivna förslaget rörande familjepensionering för tjänstemän inom den civila statsförvaltningen skulle komma att från och med den 1 juli 1935 genomföras. Det av revisionen i dess betänkande den 30 oktober 1934 framlagda förslaget till ny avlöningsförfattning för den allmänna civilförvaltningens icke-ordinarie personal — i betänkandet betecknat såsom huvudförslag — skiljer sig från de i nu gällande kungörelse av den 26 juni 1925 (nr 356) meddelade bestämmelserna till en början därutinnan, att löneplanen för de extra ordinarie tjänstemännen omkonstruerats i syfte att bereda ifrågavarande befattningshavare viss kompensation för de av den tilltänkta familjepensioneringen föranledda pensionsavdragen. Vidare hava i förslaget upptagits vissa nya avlöningsbestämmelser för extra befattningshavare, avsedda att ersätta de i nämnda kungörelse meddelade, mera summariska avlöningsföreskrifterna för denna befattningshavarkategori. I övrigt innehåller revisionens författningsförslag — fränsett de ändringar, som direkt betingats av tjänstepensioneringens utsträckande till de extra ordinarie tjänstemännen — även på åtskilliga andra punkter icke oväsentliga jämkningar i och kompletteringar av nu gällande avlöningsbestämmelser för den allmänna civilförvaltningens icke-ordinarie befattningshavare.

Avlöningsrevisionen har emellertid uppställt för sig till besvarande jämväl det spørsmålet, huruvida och i vad mån den av 1934 års riksdag

beslutade tjänstepensioneringen kunde motivera en revision av avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie personal på det sätt och i den omfattning, avlöningsrevisionen i sitt huvudförslag ifrågasatt, även för det fall att familjepensionsfrågan icke vunne sin lösning vid 1935 års riksdag. Efter överbägande av ifrågavarande spörsmål har revisionen ansett sig böra framlägga två alternativa förslag — alternativ I och II — till en i avvaktan på familjepensionsfrågans ordnande mera provisorisk lösning av frågan om revision av de icke-ordinarie befattningshavarnas avlöningsbestämmelser. Alternativ I innebär, att avlöningsrevisionens huvudförslag i allt väsentligt genomföres från och med den 1 juli 1935, dock med den huvudsakliga ändringen att den i förslaget ingående löneplanen för extra ordinarie tjänstemän ersättes med en i anslutning till nu gällande löneskala upprättad löneplan. Alternativ II däremot åsyftar i princip, att i kungörelsen 1925:356 vidtagas allenast de ändringar, som den 1 juli 1935 oundgängligen erfordras på grund av civila tjänstepensionsreglementets ikraftträdande och de beslutade ändringarna i uppställningen av riksstatens utgiftssida.

Vid fullgörandet av Kungl. Maj:ts förevarande uppdrag hava lönenämnderna utgått från den förutsättningen, att med familjepensionsfrågans lösning måste anstå till ett senare år. Såsom framgår av statsverkspropositionen till innevarande års riksdag (Utgifterna. För flera huvudtitlar gemensamma frågor, sid. 25), har nämligen Kungl. Maj:t funnit sig icke kunna framlägga något förslag härutinnan till årets riksdag. Lönenämnderna hava följaktligen till en början upptagit till behandling frågan om omfattningen av den revision av gällande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal, som under omförmälda, förändrade förutsättning bör av redan anförda skäl komma till stånd med ingången av juli månad 1935; och få lönenämnderna i avseende härå framhålla följande synpunkter.

Lägges redan nu revisionens alternativ I till grund för en ny författning i ämnet, blir en viss omarbetning av den nya författningen i allt fall erforderlig i samband med familjepensioneringens genomförande, under förutsättning att de av revisionen med hänsyn till familjepensionsavdragens införande föreslagna ändringarna i de extra ordinarie tjänstemännens löneskala godtagas. Erinras må ock, att förslag om en mera genomgående revidering av avlöningsförfattningarna för icke-ordinarie personal inom den nyreglerade civila statsförvaltningen den 27 maj 1931 framlagts av 1928 års lönekommitté. Skulle en dylik mera vittomfattande revision komma till stånd inom den närmaste framtiden, kunna såväl praktiska som andra skäl tala för, att nu allenast de ändringar vidtagas i de icke-ordinarie befattningshavarnas avlöningsbestämmelser, som den 1 juli 1935 av förut nämnda anledningar oundgängligen erfordras.

Å andra sidan må framhållas, att avlöningsrevisionens förslag utarbetats under beaktande av de förslag till nya avlöningsbestämmelser för

icke-ordinarie personal, som framlagts av 1928 års lönekommitté och som lönenämnderna i avgivna utlåtanden i huvudsak tillstyrkt. Såsom framhållits i myndigheternas yttranden över avlöningsrevisionens betänkande, innebär huvudförslaget liksom alternativ I beaktansvärda fördelar i avseende å klarhet och reda i bestämmelsernas avfattning och uppställning. Med hänsyn såväl härtill som till de förbättringar beträffande vissa slag av avlöningsförmåner, som huvudförslaget innefattar, har det övervägande antalet av de över revisionens förslag hörda ämbetsverken — under förutsättning av pensionsfrågans uppskjutande till en senare tidpunkt — förordat alternativ I till genomförande. Framhållas må även, att vissa av de ämbetsverk, som stannat vid att förorda alternativ II, likväl påyrkat, att en del av de i huvudförslaget ingående bestämmelserna måtte inarbetas i sistnämnda alternativ.

Jämväl lönenämnderna äro av den uppfattningen, att även om i princip alternativ II skulle väljas, åtskilliga av de i avlöningsrevisionens huvudförslag och därmed i alternativ I upptagna reella förbättringarna nu böra genomföras. Särskilt gäller detta bestämmelserna om de extra tjänstemännen. Under sådana förhållanden synes det lönenämnderna vara mest ändamålsenligt att omedelbart genomföra alternativ I. Det kan ock enligt nämndernas mening betraktas såsom en fördel, att därest alternativ I nu genomföres, de ändringar, som däri skulle behöva göras i samband med familjepensioneringens genomförande, endast behöva erhalla tämligen ringa omfattning. På nu angivna skäl förorda sålunda lönenämnderna i huvudsak alternativ I.

Med denna sin ståndpunkt hava lönenämnderna underkastat ifrågasvarande alternativ en närmare granskning, under beaktande samtidigt av de erinringar som i ämbetsverkens yttranden framkommit, och hava nämnderna därvid funnit skäl föreslå vissa sakliga ändringar i författningstexten liksom även vissa formella jämkningar i författningsbestämmelsernas avfattning och uppställning. Såsom resultat av den sålunda verkställda granskningen hava nämnderna upprättat ett vid detta utlåtande fogat *förslag till Kungl. Maj:ts kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen*, avsett att, såsom redan nämnts, träda i tillämpning den 1 juli 1935. För nyssberörda ändringar lämna lönenämnderna här nedan en närmare redogörelse. Dessförinnan torde emellertid nämnderna få något beröra frågan om avlöningsförmåner för sådana icke-ordinarie tjänstemän, vilka för närvarande innehava befattningar å extra stat.

I den allmänna motiveringen till sitt huvudförslag har avlöningsrevisionen förordat, att kategorien »befattningshavare å extra stat» inordnas under de i förslaget intagna avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän. Enligt revisionens mening kunde i betraktande av den omständigheten, att de extra ordinarie tjänstemännens löner enligt förslaget skulle komma att genomgående ligga allenast en löneklass lägre

än motsvarande ordinarie tjänster, någon befogad erinran icke göras mot en sådan anordning. Förslaget har i denna del bibehållits jämväl i revisionens alternativ I. Revisionen har härutinnan anført (sid. 60), att en ombildning av befattningar å extra stat till extra ordinarie tjänster skulle innebära en försämring i avlöningsförmånerna i jämförelse med huvudförslaget så till vida, att innehavare av ifrågavarande tjänster skulle erhålla lön enligt en löneklass, som låge två löneklasser i stället för, såsom nu, en löneklass under de för motsvarande ordinarie tjänstemän gällande. Revisionen har emellertid tillika framhållit, att befattningshavare å extra stat hittills i stor utsträckning varit ordinarie tjänstemän i lägre lönegrader och att, då sneddningsreglerna vore avsedda att ingå i avlöningsbestämmelserna även enligt förevarande alternativ, i många fall någon egentlig förändring icke skulle inträda i dessa tjänstemäns löneställning i förhållande till huvudförslaget. Med hänsyn härtill och då avlöningsrevisionen förutsatte, att familjepensionsfrågan i allt fall komme att vinna sin lösning inom den närmaste framtiden och det sålunda här endast vore fråga om en kortare övergångsperiod, syntes det revisionen, att anledning ej heller förefunnes att i alternativ I — lika litet som i huvudförslaget — upptaga särskilda, i anslutning till de nuvarande extrastatsreglerna utarbetade avlöningsföreskrifter.

Vid bedömande av spörsmålet om befattningshavarnas å extra stat löneförmåner hava lönenämnderna haft att taga hänsyn till det förhållandet, att Kungl. Maj:t redan i viss mån tagit ståndpunkt i frågan, i det att i årets statsverksproposition under vissa ämbetsverk upptagits befattningar å extra stat med avlöningsförmåner i överensstämmelse med nu gällande extrastatsregler. Vid sådant förhållande hava lönenämnderna ansett sig böra i revisionens alternativ I inarbeta särskilda avlöningsföreskrifter för befattningshavare å extra stat av huvudsakligen samma innehåll som de, vilka återfinnas i 2 avd. av kungörelsen 1925: 356.

Lönenämnderna övergå nu till att lämna en redogörelse för de i nämndernas förslag till kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen innefattade föreskrifterna, varvid nämnderna tillika yttra sig beträffande vissa av de utav ämbetsverken mot revisionens förslag framställda erinringarna.

1 §.

Lönenämnderna hava ansett, att ovan omförmälda, särskilda avlöningsföreskrifter för befattningshavare å extra stat lämpligen böra intagas under 1 § av kungörelsen. Såsom förebild vid bestämmelsernas utformande hava tjänat de i avlöningsrevisionens alternativ II intagna motsvarande föreskrifterna, varvid dock vissa omformuleringar skett i förtydligande syfte.

2 §.

Bestämmelserna under förevarande paragraf överensstämma med föreskrifterna i 1 § av avlöningsrevisionens alternativ I.

Kontrollstyrelsen har i sitt yttrande över avlöningsrevisionens förslag förklarat sig icke hava något att erinra mot förevarande bestämmelser i och för sig. Emellertid har ämbetsverket ansett sig böra framhålla, att desamma, åtminstone beträffande stora grupper av den nuvarande extra ordinarie biträdespersonalen inom civilförvaltningen, icke motsvarades av de i verkligheten rådande förhållandena med avseende å möjligheterna att kunna vinna befordran till ordinarie tjänst, i det att anställningstiden såsom extra ordinarie för en mängd befattningshavare av nyssberörda kategori vore avsevärt lång, 10 å 15 år och mera. Inom vissa grenar av statsförvaltningen — särskilt inom kommunikationsverken — vore förhållandena gynnsammare; i sistnämnda verk inskränkte sig extraordinarietiden regelmässigt till omkring 5 år. Dylika framträdande olikheter i möjligheterna att vinna ordinarie anställning innebure en orättvisa mot befattningshavarna inom de i förevarande avseende sämre ställda verken. Det måste anses stå i nära samband med frågan om ett rationellt ordnande av avlöningsförhållandena för den icke-ordinarie personalen, att en viss likformighet verken emellan och en skälig anordning i övrigt i fråga om befordran till ordinarie tjänst åvägabragtes.

Lönenämnderna hava icke kunnat undgå att finna, att vad berörda verksstyrelse sålunda framhållit förtjänar beaktande. Främjandet av en jämnare befordringsgång inom vissa i detta avseende för närvarande mindre gynnsamt ställda ämbetsverk är enligt lönenämndernas mening en angelägenhet, som för framtiden bör av statsmakterna uppmärksammas vid prövningen av vederbörande ämbetsverks anslagsbehov. Under nuvarande förhållanden hava emellertid nämnderna icke funnit anledning att vidtaga några ändringar i de under förevarande paragraf upptagna bestämmelserna.

3 §.

Enligt ordalydelsen i 2 §, andra stycket, sista punkten av avlöningsrevisionens förslag må extra ordinarie befattning icke innehavas av den, som är innehavare av ordinarie befattning, med mindre han frånträder utövandets av den ordinarie befattningen. Enligt lönenämndernas mening bör förbud mot innehav av extra ordinarie befattning gälla även för den, som är innehavare av befattning å extra stat. I enlighet härmed har en komplettering av bestämmelserna vidtagits i den mot nämnda paragraf svarande 3 § av lönenämndernas förslag.

Ett antal myndigheter, såsom riksarkivet, domkapitlet i Luleå, universitetskanslern, skolöverstyrelsen och kommerskollegium, hava framställt erinringar mot den av avlöningsrevisionen föreslagna bestämmelsen, att anställning av extra ordinarie tjänsteman med avkortad daglig tjänst-

göringstid må avse allenast hälften av den för ordinarie tjänsteman bestämda, därvid framhållits de olägenheter för vederbörande verk, som vore att förutse vid tillämpning av ett dylikt stadgande.

Såsom framgår av avlöningsrevisionens motivering har ifrågavarande stadgande tillkommit i huvudsakligt syfte att förhindra, att amanuenser med anställning i olika verk och med en sammanlagd tjänstgöringstid överstigande den normala skola komma i åtnjutande av pensionsförmåner för de olika anställningarna överstigande dem, som skulle följa av heltidsanställning i allenast ett verk. En dylik ackumulering av pensionsförmåner skulle visserligen icke inträda beträffande amanuenser, som med anställning i allenast ett verk hava en daglig tjänstgöringstid, överstigande halvtid men ej uppgående till heltid. Men å andra sidan skulle en begränsning av amanuensernas anställning till att avse antingen heltid eller halvtid enligt lönenämndernas mening medföra en avsevärd förenkling vid beräkning av tjänstepensionsavdrag liksom vid ordnandet överhuvudtaget av pensionsförhållandena för ämbetsverkens amanuenser.

Om ock nämnderna sålunda icke funnit vad ovannämnda ämbetsverk nu anfört utgöra tillräcklig anledning att frångå avlöningsrevisionens förslag på denna punkt, vilja emellertid nämnderna samtidigt framhålla, att hinder givetvis icke skulle föreligga för vederbörande verk att hos Kungl. Maj:t utverka särskilt medgivande att även efter den 1 juli 1935 få avlöna amanuens med en daglig tjänstgöringstid, överstigande halvtid men ej uppgående till heltid, i enlighet med vad som gäller för extra ordinarie tjänsteman jämväl för den del av tjänstgöringstiden, som överstiger halvtid. Sådan tjänsteman skulle sålunda även i avseende å löneklassuppflyttning åtnjuta samma förmån som extra ordinarie tjänstemän. I fråga om anställningens art bör däremot dylik amanuens i enlighet med de allmänna föreskrifterna under förevarande paragraf vara att betrakta såsom extra ordinarie tjänsteman endast för halvtid. En bestämd förutsättning för ett medgivande av angivet innehåll bör dock vara, att vederbörande tjänsteman icke samtidigt innehar anställning i annat verk.

Kammarrätten har anmärkt, att de föreslagna bestämmelserna ej direkt reglerade det fall, då en person innehade extra ordinarie tjänst med halvtidstjänstgöring i fler än två verk. Det synes lönenämnderna, att då enligt förslaget en heltidstjänstgörande extra ordinarie tjänsteman icke skulle samtidigt kunna innehava extra ordinarie befattning vid annat verk, därmed måste anses vara klart, att extra ordinarie anställning icke kan vinnas för sammanlagt mer än vad som motsvarar heltidstjänstgöring. Det bör givetvis ankomma på vederbörande verk att tillse, att denna regel iakttages.

5 §.

Förevarande paragraf är av samma lydelse som 4 § i avlöningsrevisionens förslag.

Telegrafstyrelsen har i sitt yttrande över revisionens motsvarande förslag för kommunikationsverken beträffande det i paragrafens andra stycke upptagna stadgandet föreslagit den kompletteringen, att efter ordet »tjänstefel» införas orden »eller i samband med pensionering». Lönenämnderna anse, att en dylik komplettering knappast är av behovet påkallad. Skulle densamma likväl anses erforderlig, torde i fråga om såväl kommunikationsverken och allmänna civilförvaltningen som lots- och fyrstaten i förevarande stadgande böra efter ordet »tjänstefel» lämpligen inskjutas orden »eller pensionering».

Vissa myndigheter, såsom lantbruksakademien samt styrelserna för statens växtskyddsanstalt, veterinärhögskolan och skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt, hava i fråga om samma stadgande påyrkat, att en uppsägningstid av tre månader måtte göras till ofrånkomlig regel, då extra ordinarie tjänstemän utan eget förvållande entledigas. Därvid har framhållits, att med nuvarande svårighet för personer i dessa befattningshavares ställning att erhålla annat arbete en sådan frist syntes vara ett minimum. Orden »så vitt möjligt» borde därför utgå. Även lönenämnderna äro principiellt av den uppfattningen, att tre månaders uppsägningstid är ett minimum, som icke utan särskilda skäl bör underskridas. Emellertid torde få erinras om vad 1928 års lönekommitté anfört i denna sak i sitt förenämnda betänkande den 27 maj 1931 (sid. 58), nämligen att omständigheter kunna inträffa, vilka direkt framtvinga kortare uppsägningstid, t. ex. beskrining från ett budgetår till ett annat av anslagsmedel, från vilka verkets extra ordinarie personal avlönas. Fastställandet av lönestaten skedde nämligen i regel icke så tidigt som tre månader före budgetårsskiftet. Likaså kunde, såsom inom undervisningsväsendet, tjänstgöringsförhållandena vara sådana, att från en viss tidpunkt, som icke varit möjlig att förutse, plats icke längre kunde beredas den extra ordinarie tjänstemannen på grund av ökad tillgång på ordinarie arbetskraft.

De av kommittén sålunda anförda synpunkterna synas lönenämnderna utgöra skäl för att icke som en ovillkorlig förutsättning för entledigande stadga tre månaders uppsägningstid. Lämpligast synes vara att bibehålla den avfattning av förevarande bestämmelse, som återfinnes i revisionens förslag och som för övrigt överensstämmer med den lydelse, motsvarande föreskrift har i nu gällande kungörelser.

6 och 8 §§.

Beträffande dessa paragrafer, vilka till innehållet motsvara 5, 7 och 8 §§ i avlöningsrevisionens förslag, hava av praktiska skäl utan saklig ändring vidtagits vissa jämkningar i bestämmelsernas uppställning.

Medicinalstyrelsen har i sitt utlåtande över avlöningsrevisionens förslag anmärkt, att varken i avlöningsrevisionens huvudförslag eller i dess alternativ I upptagits det i 8 § 2 mom. av kungörelsen 1925:356 medde-

lade stadgandet om rätt för verksstyrelse att i fråga om viss grupp bland extra ordinarie tjänstemän bestämma lönen enligt lägre lönegrad eller, där sådan icke upptagits i löneplanen, till lägre belopp, än som eljest kunnat ifrågakomma för befattningen. Enligt vad revisionen (sid. 44) uttalat, borde dels extra ordinarie tjänster med rätt till pension icke inrättas för utförande av arbete, för vilket ersättning befunnes böra utgå med lägre lönebelopp, än som motsvarade den i löneplanen upptagna lägsta löneklassen, dels ock befattningshavare, som anställdes för sådant arbete, erhålla avlöning såsom extra befattningshavare enligt den av revisionen för extra personal föreslagna löneplanen eller, där så ej lämpligen kunde ske, i form av arvode eller annan liknande ersättning. Vid statens sinnessjukhus funnes anställda ett ej obetydligt antal extra ordinarie befattningshavare, vilka för närvarande åtnjöte avlöning enligt särskild av styrelsen fastställd löneplan till lägre belopp än de i den allmänna löneplanen för extra ordinarie tjänstemän upptagna lönebeloppen.

Dessa befattningshavare — huvudsakligen kvinnliga ekonomister av 3:e och 4:e klass till ett antal av omkring 540 — hade stadigvarande anställning vid ifrågavarande sjukhus och finge anses jämväl i övrigt fylla de i 2 § av ovan nämnda kungörelse angivna betingelserna för extra ordinarie tjänstemän. I den mån dylika befattningshavare av ålder eller sjukdom blivit oförmögna till fortsatt tjänstgöring, hade de av Kungl. Maj:t pläгат tillerkännas årliga understöd, utgående från anslaget till statens sinnessjukhus. Den möjlighet för nämnda personal att såsom extra ordinarie befattningshavare få sin pensionsfråga fullt ordnad, som öppnats genom civila tjänstepensionsreglementet, skulle stängas, därest samma personal enligt revisionens förslag bleve utesluten från extra ordinarie anställning.

I anledning av detta medicinalstyrelsens uttalande vilja lönenämnderna framhålla, att vid ämbetsverken i allmänhet något behov icke torde förefinnas att inrätta extra ordinarie befattningar för utförande av arbete, som anses böra gottgöras med löner liggande under löneplanen för extra ordinarie tjänstemän. I förevarande sammanhang har icke heller något dylikt behov anmälts från annan verksam myndighet än medicinalstyrelsen. Vad angår den extra ordinarie personal vid statens sinnessjukhus, som hittills uppburit lön enligt av medicinalstyrelsen fastställd särskild löneplan, torde få erinras, att en viss grupp av dem, nämligen sjukvårdseleverna, nyligen av styrelsen hänförs till kategorien extra befattningshavare, varvid styrelsen enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande berättigat dem åtnjuta lön enligt för dem tidigare gällande grunder ävensom medgivit dem rätt till semester, sjukavlöning, sjukvård m. m. i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som gälla för extra ordinarie befattningshavare. Det synes lönenämnderna knappast kunna giva anledning till någon egentlig erinran att genomföra en liknande anordning beträffande sinnessjukhusens ekonomister. Vad angår frågan om beredande

åt denna personal av pensionsrätt efter en eventuell överflyttning till extra anställning vilja nämnderna allenast erinra, att Kungl. Maj:t jämlikt bestämmelse i 1 § 2 mom. b) av civila tjänstepensionsreglementet äger befogenhet att förordna om reglementets tillämpning å annan icke-ordinarie befattningshavare än extra ordinarie tjänsteman, i den mån sådant befinnes motiverat med hänsyn till anställningens natur samt tjänstgöringens omfattning.

10 §.

Med hänsyn till stadgandet i 29 § av civila tjänstepensionsreglementet synes sista stycket i 10 § kunna, i enlighet med vad försäkringsinspektionen ifrågasatt, förkortas och förslagsvis erhålla följande lydelse: »att tjänstemannen icke redan uppnått den för honom gällande pensionsåldern».

11 och 12 §§.

Enligt den formulering, som avlöningsrevisionen såväl i huvudförslaget som i alternativ I givit bestämmelserna om tillgodoräkning av föregående tjänstetid vid tillträdande av extra ordinarie tjänst (11 §), skulle den för närvarande föreskrivna skälighetsprövningen vid tillgodoräkningsförfarandet bortfalla. Såsom motiv för en jämkning i bestämmelserna på denna punkt har revisionen anfört, att 11 § 1 mom. i kungörelsen 1925: 356 lämnade rum för en viss ojämnhet vid tillgodoräkningsförfarandet, i det att vissa ämbetsverk regelmässigt tillämpat ettårsavdrag vid tillgodoräknande av föregående tjänstetid, medan andra ansett sig böra frånräkna en tjänstetid av upp till tre år.

Justitiekanslersämbetet har i sitt yttrande över avlöningsrevisionens förslag uttalat som sin mening, att nuvarande bestämmelse härutinnan borde få tillsvidare gälla. Att påtalade, nu rådande ojämnhet i tillämpningen olika ämbetsmyndigheter emellan ännu någon tid finge fortsätta, syntes nämligen väga mindre än olägenheten av att myndighet, som hittills tillämpat upp till tre års avdrag, skulle åläggas att för kort tid använda ettårsavdrag för att därefter, i händelse att huvudförslagets bestämmelse genomfördes, åter utöka avdragen till tre år.

Med hänsyn till vad justitiekanslersämbetet sålunda anfört och då lönenämnderna förutsätta, att de avvikelser från huvudförslagets bestämmelser, som innefattas i alternativ I, komma att tillämpas allenast under en kortare övergångsperiod i avvaktan på familjepensionsfrågans lösning, hava nämnderna ansett lämpligast, att någon ändring icke vidtages i hittills gällande grunder för tillgodoräknande av föregående tjänstetid vid första anställning i extra ordinarie befattning. Ett bibehållande av dessa grunder oförändrade skulle också underlätta övergången den 1 juli 1935 till de nya avlöningsbestämmelserna, i det att någon omräkning av de enskilda befattningshavarnas lönetur då icke be-

hövde ske. En ändring av tillgodoräkningsgrunderna utan att samtidigt lönetursberäkningarna reviderades skulle nämligen enligt nämndernas mening knappast innebära ett tillfredsställande ordnande av befattningshavarnas lönetursförhållanden vid övergången. I enlighet med denna sin uppfattning hava nämnderna avfattat 11 § av sitt förslag helt i överensstämmelse med 11 § 1 mom. i kungörelsen 1925:356.

I detta sammanhang vilja lönenämnderna framhålla, att det tillgodoräknande av föregående tjänstetid, varom i 11 § är fråga, bör tillämpas endast vid första tillträddande av extra ordinarie tjänst och icke — såsom hittills förekommit — jämväl vid befordran från lägre till högre extra ordinarie tjänst. En sådan tillämpning av bestämmelserna i 11 § utgör även enligt lönenämndernas mening en ovillkorlig förutsättning för införande i avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän av bestämmelserna om s. k. snedddning vid befordran från en extra ordinarie befattning till annan sådan inom högre lönegrad (12 §). Av länsstyrelserna i Linköping och Malmö samt av kammarrätten gjorda yrkanden om rätt för extra ordinarie tjänsteman att vid övergång från lägre till högre extra ordinarie befattning vid sidan av snedddning tillgodoräkna föregående likvärdig tjänstetid ävensom kommerskollegii yrkande om rätt för sådan tjänsteman att vid befordran alternativt tillgodoräkna föregående tjänstetid eller »snedda» kunna sålunda lönenämnderna icke understödja, särskilt som en sådan rätt skulle för de extra ordinarie befattningshavarna kunna innebära en större förmån i förevarande hänseende än den, som tillkommer ordinarie tjänstemän.

Avlöningsrevisionen har ifrågasatt utfärdande av särskilda föreskrifter angående tillämpningen av stadgandet om anställning »i en följd» såsom villkor för tillgodoräknande av föregående icke-ordinarie anställningstid. Lönenämnderna torde i avseende å innebörden av detta stadgande få erinra, hurusom allmänna civilförvaltningens lönenämnd vid avgivande den 30 maj 1925 av det förslag, som legat till grund för kungörelsen 1925:356, lämnat viss ledning för stadgandets tillämpning. Sålunda yttrade lönenämnden, att ehuruval den fordran borde uppställas, att anställningen skulle hava innehafts i en följd, det ej borde vara uteslutet att för tillgodoräknande sammanlägga sådana tjänstgöringsperioder, vilka avbrutits antingen på grund av tjänstgöringsförhållandena eller ock, för allenast kortare tid, på grund av sjukdom eller dylikt. Den erfarenhet, lönenämnderna vunnit i fråga om ämbetsverkens olika sätt att tolka här ifrågavarande stadgande, föranleder emellertid nämnderna till det uttalandet, att den av avlöningsrevisionen väckta frågan om utfärdande av särskilda tillämpningsföreskrifter i ämnet snarast bör vinna sin lösning.

Beträffande tillämpningen av den i 12 § 2 mom. intagna föreskriften om tillgodoräkning av föregående halvtidstjänstgöring vid övergång till heltidstjänst vilja nämnderna hänvisa till de anvisningar, som här-

utinnan lämnats av 1928 års lönekommitté i dess förutnämnda betänkande den 27 maj 1931 (sid. 64).

14 §.

Beträffande de av avlöningsrevisionen föreslagna bestämmelserna angående kallortstillägg till extra ordinarie tjänstemän vilja lönenämnderna förorda sådan jämkning, att dylikt tillägg till tjänsteman med halv tjänstgöringstid reduceras till hälften.

Enligt föreskrift i kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 368; jfr nr 272 år 1925) angående utsträckt tillämpning av avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) må ordinarie tjänsteman vid tullverket, som bestrider tjänst å ort, tillhörande den i 14 § av avlöningsreglementet omförmälda kallortsklassen VI, kunna, därest tjänstgöringen är av beskaffenhet att i särskilt hög grad utsätta honom för inverkan av ortens klimatiska förhållanden, enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser tilldelas kallortstraktamente med 50 öre för varje tjänstgöringsdag. I anslutning härtill har Kungl. Maj:t genom brev den 30 december 1922 föreskrivit, att kallortstraktamente må under tiden från och med november månad till och med april månad utgå till vid tullverket anställd gränsuppsyningsman, stationerad i Muonionalusta, Soppero, Abisko eller ort belägen norr om en linje, dragen genom dessa orter. Sådant traktamente utgår endast för verklig tjänstgöringsdag.

Med hänsyn till att i 12 § av kungörelsen 1925:360 finnes intagen bestämmelse om rätt för extra ordinarie tjänsteman vid kommunikationsverken att uppbära kallortstraktamente enligt samma grunder som för ordinarie personal, vilken bestämmelse även upptagits i avlöningsrevisionens förslag till ny författning för dessa verk, har fråga väckts om införandet av en motsvarande föreskrift i avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän inom allmänna civilförvaltningen, varigenom de extra ordinarie tjänstemännen vid tullverkets gränsbevakning i de nordligaste delarna av landet skulle erhålla rätt till kallortstraktamente. Det synes lönenämnderna skäligt, att extra ordinarie gränsuppsyningsmän erhålla denna förmån enligt samma grunder, som gälla för ordinarie gränsuppsyningsmän. Föreskrift härom torde dock med hänsyn till dess begränsade tillämpningsområde lämpligen böra meddelas genom ett Kungl. Maj:ts brev.

15—17 §§.

I förevarande paragrafer har av praktiska skäl den kompletteringen av bestämmelserna vidtagits, att de i dagligt tal använda benämningarna för de däri omförmälda tjänstledighetsavdragen — A-avdrag, B-avdrag o. s. v. — angivits inom parentes. Därjämte har författningstexten under 15 och 17 §§ undergått några smärre formella jämkningar.

Ett par ämbetsverk — länsstyrelsen i Falun och statistiska centralbyrån — hava ifrågasatt, huruvida icke stadgandet i 17 § 3 mom. borde för vinnande av enhetlighet vid tillämpningen kompletteras med en föreskrift om viss maximigräns för den ledighet, varom i momentet är fråga. Lönenämnderna hålla före, att en bestämd tidsbegränsning knappast är lämplig i fråga om ledighet, som här avses. Vid vissa av kommunikationsverken hava anvisningar meddelats rörande tillämpningen av den mot förevarande stadgande svarande föreskriften i tilläggsbestämmelserna till kommunikationsverkens avlöningsreglemente, varvid med uttrycket »begränsad kort tid» förklarats skola förstås högst 6 dagar (postverket och statens järnvägar) eller högst 7 dagar (telegrafverket), vilken tidsperiod dock må, om ärendet kräver längre resa, förlängas med resetiden. Det synes böra få ankomma på vederbörande verk att även i fortsättningen tillämpa en dylik, efter behovet i varje särskilt fall anpassad friare tolkning av stadgandet i fråga, något som även torde vara till fördel för tjänstemännen.

18 §.

Bestämmelserna om vikariatsersättning hava underkastats vissa smärre jämkningar av formell natur, vilka icke torde tarva någon särskild motivering.

Kammarrätten har anmärkt, att bestämmelsen om skyldighet för extra ordinarie tjänsteman att såsom vikarie bestrida befattning inom lägre lönegrad vore ägnad att väcka vissa betänkligheter. Om ock meningen vore, att tjänstemannen för sådant fall skulle få behålla sin lön i den högre befattningen, kunde komplikationer uppstå exempelvis beträffande rätten till övriga förmåner samt — vid befordran — i fråga om rätten att tillgodoräkna den i avseende å tjänstgöringens art och omfattning förhända ej jämförliga vikariatstiden.

Lönenämnderna, som anse ifrågavarande stadgande vara motiverat av praktiska hänsyn, förutsätta såsom självfallet, att en extra ordinarie tjänsteman, som utan därom uttryckt önskan förordnas att tillfälligt vikariera å lägre befattning, därvid icke skall lida minskning i den lön och övriga förmåner, han äger åtnjuta i sin innehavande högre befattning. Dylikt vikariat bör givetvis medräknas vid tillgodoräknande av tjänstetid för löneklassplacering.

20 §.

Beträffande de av avlöningsrevisionen under 20 § föreslagna semesterföreskrifterna har länsstyrelsen i Östersund framhållit, att enligt paragrafens 1 mom. rätt till ökad semester skulle inträda från och med det år, under vilket tjänstemannen fyllde 30 respektive 40 år, vilket finge anses innebära, att ökningen i semestertiden inträdde från den 1 januari, oavsett om tjänstemannen först senare under året fyllde ifrågakomna

antal år. Av 2 mom. syntes emellertid framgå, att revisionen icke avsett att giva en sådan innebörd åt bestämmelserna i 1 mom. Då omarbetningen av avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän avsett bland annat att bringa dem i bättre överensstämmelse med avlöningsreglementet för ordinarie tjänstemän, borde en omredigering av 2 mom. verkställas.

I anledning av detta länsstyrelsens uttalande torde lönenämnderna allenast få påpeka, att vid tillämpning av paragrafens 1 mom. rätt till ökad semester skulle kunna inträda icke blott i anledning av uppnåendet av visst antal levnadsår utan även till följd av övergång från en extra ordinarie befattning till en annan sådan inom högre lönegrad. Dylik övergång kan givetvis förekomma vid vilken tidpunkt som helst under löpande kalenderår. Stadgandet i 2 mom. skulle följaktligen komma i tillämpning i det fall, att en tjänsteman vid annan tidpunkt än den 1 januari vunne befordran till en med större semesterförmån förenad högre extra ordinarie tjänst.

Tvekan har uppstått, huru beräkning av semester skall ske, där vid tillämpning av bestämmelserna i 2 mom. brutet tal skulle uppkomma. I sitt förslag till allmänt avlöningsreglemente har 1928 års lönekommitté upptagit ett uttryckligt stadgande i sådant hänseende. Då emellertid nu gällande avlöningsreglementen icke innehålla någon bestämmelse härutinnan, hava lönenämnderna ansett sig sakna anledning att förorda införande av en särskild föreskrift i avlöningsbestämmelserna för de extra ordinarie befattningshavarna. I anslutning till vad vid vissa verk redan tillämpas bör enligt lönenämndernas mening i oförmälda fall antalet semesterdagar avrundas till närmast högre dagantal, om överskjutande del av dag uppgår till minst halv dag, men i annat fall till närmast lägre dagantal.

21 §.

Enligt innehållet i 21 § 1 mom., andra stycket, av avlöningsrevisionens förslag skulle extra ordinarie tjänsteman äga åtnjuta *läkarvård* enligt samma grunder som för ordinarie personal. Beträffande denna föreskrift, som är likalydande i revisionens förslag för kommunikationsverken och lots- och fyrstaten, har järnvägsstyrelsen yttrat, att styrelsen icke kunde biträda förslaget, att de extra ordinarie tjänstemännen berövades den dem nu tillkommande förmånen av fria läkemedel, utan ville styrelsen förorda, att denna förmån finge bibehållas.

Det lär icke hava varit avlöningsrevisionens avsikt, att för de extra ordinarie tjänstemännens vidkommande åvägabringa någon inskränkning i den förmån i förevarande hänseende, varav de för närvarande äro i åtnjutande. Enligt nu vid de olika förvaltningsområdena gällande avlöningsbestämmelserna äger extra ordinarie tjänsteman erhålla efter enahanda grunder, som finnas bestämda för ordinarie personal, på

verkets bekostnad erforderlig läkarvård jämte läkemedel samt, vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, som medfört förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande nödiga hjälpmedel. För att undvika all tvekan rörande det föreslagna stadgandets innebörd har emellertid i lönenämndernas förslag en mindre komplettering skett i stadgandets ordalydelse.

I gällande avlöningsbestämmelser för extra ordinarie personal stadgas, att extra ordinarie tjänsteman, som på verkets bekostnad vårdas å sjukhus eller sanatorium, utan att fråga är om sjukdom till följd av olycksfall i tjänsten, skall avstå hela lönen jämte kallortstillägg, såvitt icke vederbörande verksmyndighet med hänsyn till tjänstemannen åliggande försörjningsplikt eller andra särskilda omständigheter prövar skäligt låta honom åtnjuta någon del av avlöningen.

Avlöningsrevisionen har ansett billigheten kräva, att tjänsteman i dylikt fall berättigas behålla någon del av avlöningen, vadan revisionen under 21 § 1 mom. av sitt förslag upptagit ett stadgande om rätt för vederbörande att under tiden uppbära lön minskad med C-avdrag.

I anledning härav har vattenfallsstyrelsen i sitt utlåtande över revisionens förslag framhållit, att verksstyrelse syntes böra äga rätt att, med hänsyn till tjänstemannen åliggande försörjningsplikt eller andra särskilda omständigheter, begränsa avdraget å lönen till B-avdrag.

Lönenämnderna, som väl inse att fall kunna inträffa, då ett mindre avdrag än C-avdraget kan med hänsyn till föreliggande omständigheter vara av billighetsskäl betingat, vilja föreslå en viss uppmjukning av bestämmelserna på förevarande punkt, vadan stadgandet i 21 § 1 mom., andra stycket, underkastats viss omarbetning i av vattenfallsstyrelsen angiven riktning.

I avseende å bestämmelsen under 2 mom. av förevarande paragraf hava nämnderna funnit anledning vidtaga — förutom en mindre jämkning av mera formell innebörd — jämväl vissa sådana av sakligt innehåll. Med hänsyn till att flyttningersättning icke tillkommer ordinarie tjänsteman vid flyttning inom en och samma ort hava lönenämnderna ansett, att orden »så ock om han eljest fått sig ålagt att byta bostad» böra utgå. Å andra sidan bör enligt lönenämndernas mening flyttningersättning få utgå vid övergång till extra ordinarie tjänst ej blott från extra anställning utan från icke-ordinarie anställning överhuvudtaget, exempelvis vid arbetares befordran till extra ordinarie befattning. Därjämte synes det skäligt, att i enlighet med vad nedre justitierevisionen påyrkat flyttningersättning får utgå vid förordnande att uppehålla högre tjänst, ej blott då förordnandet avser högre extra ordinarie befattning.

23 §.

Mot de av avlöningsrevisionen under 23 § föreslagna bestämmelserna hava några ämbetsverk funnit anledning till erinran.

Sålunda påpekar generaltullstyrelsen, att för viss icke-ordinarie personal vid tullverket tjänstgöringen varade allenast under den tid, sjöfarten påginge. Andra åter tjänstgjorde under kalenderåret med avbrott under olika tider. På grund av paragrafens avfattning syntes det styrelsen tveksamt, huruvida nu avsedda tulltjänstemän skulle kunna anses hänförliga till extra tjänstemän enligt förslaget. Då det för nämnda personal, som stadigvarande stode till tullverkets förfogande, skulle innebära en obillighet, därest de icke skulle komma i åtnjutande av avlöningsförmånerna för extra tjänstemän utan hänföras till i 37 § av avlöningsrevisionens förslag avsedd tillfällig personal, ville styrelsen hemställa, att efter orden »för längre tid» i b) måtte tilläggas orden »om ock endast för vissa delar av året».

Kammarrätten uttalar, att det många gånger torde falla sig svårt att endast med ledning av förslagets definitioner å extra ordinarie och extra tjänstemän avgöra, om en tjänsteman borde anses vara att hänföra till den ena eller andra kategorien.

Statistiska centralbyrån framhåller, att bestämmelserna i 23 § angående »extra tjänstemän» och i 37 § angående »övriga icke-ordinarie befattningshavare» syntes, vad centralbyråns verksamhet anginge, icke vara fullt upplysande rörande den tjänsteställning, som borde tillkomma vissa stora grupper av icke-ordinarie befattningshavare (extra personal för folkräkning, valstatistik och allmän jordbruksräkning m. m.).

Slutligen yttrar kommerskollegium, att då de av avlöningsrevisionen föreslagna bestämmelserna för extra tjänstemän, såsom framginge av den allmänna motiveringen, vore avsedda att reglera avlöningsförhållandena för den personal, som nu ginge under benämningen extra befattningshavare, den i 23 § intagna definitionen föga täckte begreppet »extra befattningshavare» i den mening, detsamma vunnit hävd åtminstone inom kollegium. Om ett bestående behov av arbetskraft föreläge, syntes vederbörande, där dennes kvalifikationer blivit prövade, böra anställas såsom extra ordinarie tjänsteman. Enligt kollegii mening borde med extra tjänsteman förstås en befattningshavare, som antagits för fyllande av ett behov av arbetskraft, som icke kunde anses bestående men dock kunde förutses bliva av ej alltför kort varaktighet, samt en befattningshavare, som visserligen fyllde ett bestående behov men ännu ej hunnit bliva så prövad, att hans anställning i extra ordinarie befattning ansetts lämplig.

I anledning av dessa ämbetsverkens uttalanden vilja lönenämnderna framhålla, att på grund av de vitt skilda arbetsuppgifterna icke blott vid de olika ämbetsverken sinsemellan utan även inom ett och samma verk och de till följd härav synnerligen skiftande tjänstgöringsförhållandena för den anställda personalen det knappast lär vara möjligt att inom en paragrafs ram lämna en fullt uttömmande anvisning, vilka befattningshavargrupper som böra inordnas under de blivande nya avlö-

ningsbestämmelserna för extra tjänstemän. Det torde få anses tillfyllest att allenast i mera allmänna ordalag definiera begreppet »extra tjänsteman» i författningsförslagets mening och därigenom angiva de allmänna förutsättningarna för anställande av personal i sådan egenskap. Med ledning härav bör det ankomma på vederbörande verk att med hänsyn till föreliggande omständigheter bestämma rörande arten av vederbörandes anställning. Uppenbart är emellertid, att till kategorien extra tjänstemän böra hänföras allenast befattningshavare, som fullgöra tjänstgöring av sådan omfattning, att statsanställningen kan sägas utgöra deras huvudsakliga sysselsättning. Mer eller mindre tillfälliga anställningshavare, för vilka statstjänsten är att betrakta som en bisyssla, böra sålunda icke räknas till kategorien extra tjänstemän.

I första hand böra de nya avlöningsbestämmelserna för extra tjänstemän enligt lönenämndernas mening vinna tillämpning å befattningshavare, som anställas för rekrytering av extra ordinarie tjänster. Den omständigheten, att, såsom fallet är beträffande ovannämnda icke-ordinarie befattningshavare vid tullverket, rekryteringspersonal icke tjänstgör hela året om, bör icke utgöra hinder för deras anställande såsom extra tjänstemän, under förutsättning nämligen att anställningen bibehålles jämväl under avbrottet i tjänstgöringen. Under avlöningsbestämmelserna för extra tjänstemän bör emellertid kunna inordnas även annan icke-ordinarie personal, i den mån densamma anställts för tillgodoseende av ett för längre tid förefintligt behov av arbetskraft vid verket, även om behovet icke kan sägas vara bestående. Till extra tjänstemän skulle sålunda kunna hänföras den av statistiska centralbyrån omförmälda, för specialutredningar (folkräkning m. m.) anställda icke-ordinarie personalen.

Lönenämnderna hava ansett det erforderligt att i anslutning till det nu anförda i förtydligande syfte vidtaga viss omformulering av bestämmelserna under 23 §. Enligt nämndernas förslag skulle med extra tjänsteman förstås dels befattningshavare, vilken antagits i syfte att efter viss provnings- eller utbildningstid anställas såsom extra ordinarie tjänsteman vid verket, dels ock befattningshavare, vilken eljest anställts för tillgodoseende av ett för längre tid förefintligt, om än ej bestående behov av arbetskraft vid verket.

25 och 27 §§.

Förevarande paragrafer motsvara 25, 27 och 28 §§ i avlöningsrevisionsens förslag. Förändringen i bestämmelsernas uppställning ansluter sig till motsvarande ändring i bestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän.

I anslutning till vad för närvarande gäller och enligt revisionens förslag även i fortsättningen skulle tillämpas i fråga om aspiranter vid kommunikationsverken, vilja lönenämnderna förorda, att de föreslagna

nya bestämmelserna för extra tjänstemän skola tillämpas allenast å den, som fyllt 18 år, samt att i fråga om den, som icke uppnått nämnda ålder, det må ankomma på vederbörande verks styrelse att bestämma avlöningsförmånerna. Stadgande härom har intagits under 25 §.

29 §.

Då kallortstillägg till extra ordinarie tjänsteman med halvtidstjänstgöring enligt lönenämndernas förslag skulle reduceras till hälften av eljest utgående belopp, torde kallortstillägg till extra tjänsteman med avkortad tjänstgöringstid även böra undergå reduktion. Förevarande paragraf, vilken motsvarar 30 § av revisionens förslag, har fullständiggjorts med ett stadgande, enligt vilket kallortstillägget till extra tjänsteman med avkortad tjänstgöringstid skall reduceras i förhållande till tjänstgöringstidens avkortning.

30 §.

Uti 30 § av lönenämndernas förslag, motsvarande 31 § i revisionens förslag, hava endast några formella jämkningar och kompletteringar vidtagits.

31 §.

Lönenämnderna hava ansett en omformulering av de uti 32 § av avlöningsrevisionens förslag intagna semesterbestämmelserna vara av behovet påkallad. Det nu i 27 §, andra stycket, av kungörelsen 1925: 356 meddelade stadgandet om tjänstgöring »ett år i följd» för rätt att erhålla semester (tjänstfrihet) är ägnat att verka väl restriktivt så till vida, att om en tjänsteman exempelvis på grund av sjukdom nödgas vara frånvarande från tjänstgöring någon kortare tid, tidpunkten för semesterträdens inträdande kan framskjutas ett år.

Enligt lönenämndernas förslag må semester om högst 10 dagar för år kunna efter verkets beprövande tilldelas extra tjänsteman, efter det han »fullgjort tjänstgöring i icke-ordinarie anställning sammanlagt minst ett år». Av denna formulering följer, att vid beräkning av tidpunkten för semesterträdens inträdande genom avbrott i tjänstgöringen uppkomna, skilda tjänstgöringsperioder skulle kunna sammanläggas. Hänsyn skulle få tagas jämväl till den tjänstetid, som befattningshavaren före antagandet till extra tjänsteman må hava intjänat exempelvis såsom tillfällig befattningshavare, vikarie för sjukledig tjänsteman o. s. v.

Hinder bör icke möta för vederbörande verk att under det kalenderår, då extra tjänsteman intjänat den för erhållande av semesterträtt stadgade tjänstetiden av ett år, medgiva honom semester till hela det för år föreslagna antalet dagar, även om rätt till semester inträder vid en senare tidpunkt under året än den 1 januari. Villkoret härför bör dock vara, att tjänstemannen varit eller beräknas komma att vara i effektiv tjänstgöring under större delen av kalenderåret. Sådant villkor bör för övrigt även i fortsättningen vara uppfyllt för att tjänstemannen må ut-

bekomma semester. Såsom en mera allmän norm för beviljande åt extra tjänsteman av semester under visst kalenderår synes kunna uppställas, att tjänstemannen fullgjort eller beräknas komma att fullgöra effektiv tjänstgöring under minst fyra femtedelar av året.

35 och 36 §§.

36 och 37 §§ i avlöningsrevisionens förslag anse nämnderna lämpligen böra sammanföras under en gemensam rubrik »4 kap. Övriga icke-ordinarie befattningshavare». Till nämnda kategori av icke-ordinarie befattningshavare skulle höra dels tjänstemän, som uppbära arvode med av Kungl. Maj:t eller av Kungl. Maj:t och riksdagen bestämt belopp, dels tjänstemän, vilkas löneförmåner vederbörande verk äger bestämma.

I förtydligande syfte synes i 36 § böra vidtagas den jämkningen i författningstexten, att orden »bestämma grunderna för ersättningen» utbytas mot orden »fastställa avlöningsförmåner». För befattningshavare, beträffande vilken Kungl. Maj:t ej fastställt avlöningsförmåner, bör det nämligen få ankomma på vederbörande verksstyrelse att icke blott bestämma själva ersättningen utan även medgiva annan avlöningsförmån, såsom exempelvis semester.

Övergångsbestämmelserna.

Enligt avlöningsrevisionens uttalande skulle vid ett genomförande från och med den 1 juli 1935 av alternativ I någon omräkning av de nu anställda extra ordinarie tjänstemännens lönetursrätt i anledning härav icke bliva erforderlig, alldenstund någon förändring i löneplanen för extra ordinarie tjänstemän eller i reglerna om tillgodoräkning av föregående tjänstetid icke ifrågasättes. Lönenämnderna dela den av revisionen sålunda uttalade uppfattningen. Vid upprättande av sitt förslag hava följaktligen nämnderna utgått från att för de extra ordinarie tjänstemännens vidkommande någon retroaktiv lönetursberäkning icke skall förekomma. Ej heller föreligger något behov av omräkning av lönetursrätten för tjänstemän, som avses i 33 § av kungörelsen 1925:356 (tjänstemän å extra stat). Avlöningsbestämmelserna för dylika tjänstemän skulle nämligen enligt nämndernas förslag icke på någon punkt innebära sakliga förändringar i vad som för närvarande gäller för dessa befattningshavare. Vad slutligen angår extra tjänstemän, synes det lönenämnderna, att en retroaktiv lönetursberäkning — fränsett här nedan angivet undantag — i förevarande sammanhang icke är av förhållandena motiverad.

1 punkten.

Emellertid torde genomförandet den 1 juli 1935 av lönenämndernas författningsförslag påkalla vissa särskilda övergångsföreskrifter. Dessa

föreskrifter böra i första hand avse ett bibehållande under vissa villkor av tjänstemännen vid den lönetursrätt, som de innehaft omedelbart före övergången. Enligt lönenämndernas mening bör under 1 punkten av övergångsbestämmelserna stadgas, att tjänsteman å extra stat ävensom extra ordinarie tjänsteman, som den 1 juli 1935 kvarstår i samma befattning eller innehar tjänst i samma lönegrad, som han före nämnda tidpunkt tillhörde, bibehåller den löneklassplacering ävensom den rätt till uppflyttning i högre löneklass, som omedelbart före övergången tillkommit honom. Detta innebär, att dylik tjänsteman efter övergången bibehåller ej blott den löneklassplacering utan även det tillgodoräknande av föregående tjänstetid för uppflyttning i högre löneklass, vartill han enligt nu gällande bestämmelser är berättigad. Då det kan tänkas, att tillämpningen av de föreslagna nya semesterbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän, ehuru i allmänhet förmånligare för tjänstemännen än de nu gällande, skulle i vissa fall kunna medföra en mindre avkortning i vederbörandes tidigare semestertid, bör beträffande extra ordinarie tjänsteman tillika stadgas, att han icke skall lida minskning i den semesterförmån, som omedelbart före övergången tillkommit honom.

I detta sammanhang torde lönenämnderna få påpeka, att för den, som i samband med övergången den 1 juli 1935 till de föreslagna nya avlöningsbestämmelserna skulle bliva berättigad till ökat antal semesterdagar för år, denna ökning under övergångsåret bör beräknas i proportion till den del av året, under vilken sagda avlöningsbestämmelser tillämpas.

2 punkten.

Då såsom redan nämnts någon omräkning av lönetursrätten överhuvudtaget icke är avsedd att äga rum i anledning av övergången till de nya avlöningsbestämmelserna, bör givetvis sådan omräkning ej heller ske vid befordran till högre tjänst i samband med eller efter övergången. I fråga om extra ordinarie tjänsteman skola sålunda vid befordran den 1 juli 1935 de nyinförda, i 12 § upptagna sneddningsreglerna tillämpas med utgångspunkt från den löneställning, tjänstemannen innehade omedelbart före övergången, och vid senare inträffande befordran med utgångspunkt från den löneställning, han med tillämpning av stadgandet i 1 punkten innehar omedelbart före befordringstillfället. Här om stadgas i 2 punkten. Nämnderna förutsätta såsom självfallet, att även vid nedflyttning till extra ordinarie tjänst inom lägre lönegrad de för sådant fall i 12 § meddelade föreskrifterna angående löneklassplacering skola på enahanda sätt vinna tillämpning.

För tjänstemän å extra stat synas liknande övergångsbestämmelser som de nu angivna icke vara erforderliga, enär avlöningsförhållandena vid dylik tjänstemans befordran skulle även i fortsättningen, liksom hittills, regleras genom tillämpning av avlöningsreglementets bestäm-

melser. Vad angår de i 34 § av kungörelsen 1925:356 omförmälda, från extra anslag avlönade tjänstemän, vilka åtnjuta avlöning enligt för extra ordinarie tjänstemän gällande grunder, böra dessa den 1 juli 1935 direkt anställas såsom extra ordinarie tjänstemän med bibehållande av dessförinnan innehavd löneställning och lönetursrätt.

I likhet med alternativ I innebär lönenämndernas förslag, att bestämmelsen i 7 § 1 mom. av kungörelsen 1925:356 angående lägre begynnelselön för extra ordinarie tjänsteman under 21 år skulle upphävas. Extra ordinarie tjänsteman, som vid övergången till de nya avlöningsbestämmelserna ej fyllt 21 år, skulle följaktligen då erhålla uppflyttning en löneklass. Ehuru detta egentligen innebär ett undantag från stadgandet i 1 punkten hava nämnderna dock ansett någon särskild föreskrift härom icke vara erforderlig.

Extra ordinarie tjänsteman, som vid övergången ännu icke uppnått 20 års ålder, skulle på grund av bestämmelsen i 4 §, första stycket, av lönenämndernas förslag icke vara berättigad att innehava extra ordinarie anställning och åtnjuta därmed förenade löneförmåner. Nämnderna förutsätta emellertid i likhet med avlöningsrevisionen, att sådan tjänsteman icke skall behöva frånträda sin extra ordinarie anställning under den korta tid, som återstår, till dess han uppfyller det i berörda paragraf angivna villkoret för vinnande av extra ordinarie anställning.

Slutligen få nämnderna i detta sammanhang fästa uppmärksamheten därå, att löneklassen e enligt nu gällande löneplan för extra ordinarie tjänstemän motsvaras av löneklassen a enligt den föreslagna nya löneplanen, vilket bör beaktas vid övergångsbestämmelsernas tillämpning.

3 punkten.

Avlöningsrevisionen har ansett skäligt, att amanuens, som vid sidan av sin heltidstjänst i ett verk för närvarande fullgör halvtidstjänstgöring vid annat verk, må — utan att undantag göres från de föreslagna bestämmelserna om förbud för heltidstjänstgörande extra ordinarie tjänsteman att innehava extra ordinarie tjänst i annat verk — medgivas rätt att efter det de nya avlöningsbestämmelserna blivit tillämpliga vid vederbörande verk och under förutsättning av oförminskad tjänstgöringstid bibehålla den avlöning samt den förmån av semester, som omedelbart dessförinnan tillkommit honom i egenskap av extra ordinarie tjänsteman, jämväl för den del av tjänstgöringen, varunder tjänstemannen till följd av nyssnämnda bestämmelser kan komma att innehava annan icke-ordinarie anställning än extra ordinarie. Samma rätt bör enligt revisionens mening medgivas sådan amanuens, vilken visserligen icke har heltidstjänstgöring i någotdera verket men vilkens dagliga tjänstgöring likväl sammanlagt överstiger den normala. Nu omförmäld rätt skulle regleras genom den av revisionen i huvudförslaget intagna övergångsbestämmelsen under 2 punkten, vilken avsetts skola bibehåll-

las jämväl enligt alternativ I, detta särskilt med hänsyn till nu omhandlade tjänstemannakategori.

Lönenämnderna hava för sin del intet att erinra mot att det ringa antalet amanuenser med tjänstgöring av här omförmäld omfattning övergångsvis bibehållas vid dem för närvarande tillerkända löneförmaner i anslutning till avlöningsrevisionens förslag. Det synes emellertid lönenämnderna lämpligt, att sådan rätt endast får tillkomma den, som den 1 juli 1935 övergår till anställning såsom extra tjänsteman.

Enligt avlöningsrevisionens förslag skulle något tillgodoräknande av föregående tjänstetid icke äga rum vid tillträdande av extra befattning, vadan extra tjänsteman därvid alltid skulle erhålla lön enligt lägsta löneklassen inom den lönegrad, till vilken hans befattning blivit hänförd. Revisionen har emellertid ansett skäligt, att icke-ordinarie befattningshavare, vilken vid de nya bestämmelsernas ikraftträdande vid vederbörande verk övergår till anställning såsom extra tjänsteman och som omedelbart dessförinnan innehåft högre lön, än som motsvarar nämnda löneklass, medges rätt att bibehålla sålunda innehavd löneförman.

Föreskrift i sådant hänseende synes lönenämnderna kunna inrymmas i det ovanberörda stadgandet angående övergång från extra ordinarie till — delvis — extra anställning (3 punkten, första stycket).

Slutligen har avlöningsrevisionen förordat, att extra tjänsteman, som under minst tre år närmast före övergången den 1 juli 1935 åtnjutit arvode till belopp ej understigande lön enligt den lägre löneklassen inom vederbörande lönegrad, medges rätt att omedelbart bliva placerad i den högre löneklassen inom lönegraden. Revisionen har dock ansett någon särskild övergångsföreskrift i detta hänseende icke vara erforderlig.

Lönenämnderna få i sak tillstyrka vad avlöningsrevisionen sålunda föreslagit; dock vilja nämnderna för sin del — för undvikande av eljest uppkommande ojämnheter i löneklassplaceringen — förorda den jämkningen i förslaget, att extra tjänsteman må för löneklassuppflyttning tillgodoräkna närmast före den 1 juli 1935 fullgjord tjänstgöring även om densamma icke omfattat en tidrymd av tre år. Lönenämnderna anse vidare, att detta medgivande är av den vikt och betydelse, att särskilt stadgande härom bör ingå i övergångsbestämmelserna, vadan föreskrift i ämnet intagits under 3 punkten, andra stycket, i nämndernas författningsförslag.

I anslutning till sitt förslag om införande i avlöningsbestämmelserna för extra ordinarie tjänstemän av ett stadgande om rätt för kvinnlig extra ordinarie tjänsteman att under ledighet på grund av behörigen styrkt sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd,

åtnjuta lön mot avstående av B-avdrag har avlöningsrevisionen förordnat sådan komplettering av tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet, att dylik rätt må tillkomma jämväl kvinnlig ordinarie tjänsteman. Förslag till författningsändring är intagen i bilaga B till revisionens utlåtande. Lönenämnderna, som i sitt förslag till nya avlöningsbestämmelser för de extra ordinarie tjänstemännen upptagit enahanda stadgande, få tillstyrka, att den föreslagna ändringen i tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet genomföres.

I avgörandet av förevarande ärende hava deltagit undertecknad lönenämndernas ordförande, ledamöterna av nämnderna Magnusson och Nilsson, ledamöterna av kommunikationsverkens lönenämnd Eriksson, Lindblad, Mattelin och Wold samt ledamöterna av allmänna civilförvaltningens lönenämnd Elliot, Almgren, Kôersner och Reinwall.

Avvikande meningar från nämndernas beslut i förevarande ärende hava anmälts av ledamöterna Magnusson och Lindblad samt beträffande vissa delar av beslutet dels av ledamoten Kôersner, dels ock, gemensamt, av ledamöterna Mattelin och Reinwall. Av ifrågavarande ledamöter avgivna särskilda yttranden bifogas.¹

De i ärendet remitterade akterna återställas härjämte.

Stockholm den 9 maj 1935.

Underdånigst

ERIK STRIDSBERG.

Alfred Carlsson.

¹ De särskilda yttrandena här ej intagna.

Förslag till Kungl. Maj:ts kungörelse med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom allmänna civil- förvaltningen.

Kungl. Maj:t har funnit gott meddela följande avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid de verk, å vilka avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451, jfr 1925 nr 270) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, äger tillämpning eller beträffande vilka Kungl. Maj:t särskilt föreskrivit, att förevarande avlöningsbestämmelser skola tillämpas.

1 Kap.

Tjänstemän å extra stat.

1 §.

1. Med tjänsteman å extra stat förstås i denna kungörelse innehavare av sådan enligt riksdagens beslut inrättad icke-ordinarie befattning, vilken hänförs till högre lönegrad än den 20:e enligt den i 9 § av avlöningsreglementet intagna löneplanen och som motsvarar i 1 avd. 3 kap. av reglementet avsedd ordinarie tjänst.

2. Tjänsteman å extra stat, tillhörande viss lönegrad inom avd. A av den i 1 mom. omförmälda löneplanen, äger åtnjuta lön, såsom om han vore ordinarie tjänsteman inom lönegraden i fråga.

3. Till annan tjänsteman å extra stat, än som i 2 mom. avses, utgår, där ej Kungl. Maj:t annorlunda bestämt, lön enligt den löneklass, vilken är närmast lägre än den, som skulle hava gällt, därest han varit ordinarie tjänsteman inom vederbörande lönegrad.

4. För tjänsteman å extra stat skola i övrigt i tillämpliga delar gälla de stadganden, som i avlöningsreglementet jämte därtill hörande tillämpnings- och tilläggsföreskrifter meddelats för ordinarie befattningshavare inom den lönegrad tjänstemannen tillhör.

Är tjänstemannen ordinarie eller extra ordinarie befattningshavare, skall iakttagas, att ersättningen icke i något fall må utgå med lägre belopp, än vad han skulle äga uppbära såsom vikarie å ordinarie tjänst

inom den lönegrad, han såsom tjänsteman å extra stat tillhör. Sådan tjänsteman må ej heller i övrigt lida minskning i de förmåner, som tillkomma honom i hans egenskap av ordinarie eller extra ordinarie befattningshavare.

2 Kap.

Extra ordinarie tjänstemän.

2 §.

Med extra ordinarie tjänsteman förstås i denna kungörelse befattningshavare:

a) vilken, efter förberedande utbildning antingen vid verket eller eljest i statens tjänst eller ock i undantagsfall efter annan för befattningen erforderlig utbildning, antagits i mera fast icke-ordinarie anställning i syfte att, efter fortsatt provnings- och utbildningstid, befordras till ordinarie tjänst vid verket;

b) vilken, vare sig med eller utan sådan förberedande utbildning, som under a) sägs, erhållit stadigvarande anställning vid verket i icke-ordinarie tjänst men antingen till följd av ålder eller av annan anledning icke anses kunna ifrågakomma till ordinarie befattning eller ock på grund därav, att ordinarie befattning ej förekommer för den art av tjänstgöring, som av honom bestrides, är utesluten från erhållande av dylik befattning inom samma tjänstegren.

3 §.

För extra ordinarie tjänsteman gäller i fråga om tjänstgöringstidens längd vad därom finnes stadgat för jämförlig ordinarie tjänsteman; dock att i extra ordinarie befattning undantagsvis må kunna anställas befattningshavare med en daglig tjänstgöringstid, motsvarande hälften av den för ordinarie tjänsteman bestämda.

Extra ordinarie tjänsteman med full tjänstgöring i ett verk må icke samtidigt innehava extra ordinarie befattning vid annat verk. Ej heller må extra ordinarie tjänst innehavas av den, som är innehavare av befattning å ordinarie eller extra stat, med mindre han frånträder utövan- det av denna befattning.

4 §.

Extra ordinarie anställning kan vinnas endast av den, som uppnått 20 års ålder.

Rörande de närmare villkoren för att kunna antagas till extra ordi-

narie tjänsteman, kompetensfordringar, allmänna skyldigheter m. m. gäller vad därom är eller må bliva särskilt stadgat.

5 §.

Vid anställning i extra ordinarie befattning erhåller tjänstemannen skriftligt antagningsbevis. Avser anställningen halv tjänstgöringstid, angives detta i antagningsbeviset.

Entledigande av extra ordinarie tjänsteman av annan anledning än tjänstefel sker efter skriftlig uppsägning, vilken så vitt möjligt bör ske senast tre månader före anställningens upphörande.

6 §.

1. Till extra ordinarie tjänsteman utgår, där ej annat följer av bestämmelserna i 8 eller 9 §, lön enligt den i 7 § införda *löneplanen* med särskilda, för vederbörande *lönegrader* och *löneklasser* samt *ortsgrupper* fastställda årliga belopp. Lönen utbetalas månadsvis i efterskott.

2. I fråga om fördelningen av de orter, där extra ordinarie tjänstemän äro stationerade, å de uti *löneplanen* upptagna *ortsgrupperna* gäller vad Kungl. Maj:t i sådant hänseende fastställt för ordinarie personal.

Extra ordinarie tjänsteman utan fast stationeringsort åtnjuter lön enligt den *ortsgrupp* tjänstgöringsorten tillhör.

Löneplan.

L ö n e g r a d		L ö n e k l a s s							
Nr	Omfattar löne- klasserna nr	Nr	O r t s g r u p p						
			A	B	C	D	E	F	G
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	b, a, 1— 4	b	1 380	1 446	1 512	1 578	1 644	1 710	1 776
2	a, 1— 5	a	1 440	1 506	1 572	1 638	1 704	1 770	1 836
3	1— 6	1	1 500	1 566	1 632	1 698	1 764	1 830	1 896
4	2— 7	2	1 620	1 692	1 764	1 836	1 908	1 980	2 052
5	3— 8	3	1 740	1 818	1 896	1 974	2 052	2 130	2 208
6	4— 9	4	1 860	1 944	2 028	2 112	2 196	2 280	2 364
7	5—10	5	1 980	2 070	2 160	2 250	2 340	2 430	2 520
8	6—11	6	2 100	2 196	2 292	2 388	2 484	2 580	2 676
9	7—12	7	2 220	2 322	2 424	2 526	2 628	2 730	2 832
10	8—13	8	2 340	2 448	2 556	2 664	2 772	2 880	2 988
11	9—14	9	2 460	2 574	2 688	2 802	2 916	3 030	3 144
12	10—15	10	2 580	2 700	2 820	2 940	3 060	3 180	3 300
13	11—16	11	2 730	2 856	2 982	3 108	3 234	3 360	3 486
14	12—17	12	2 880	3 012	3 144	3 276	3 408	3 540	3 672
15	13—18	13	3 060	3 198	3 336	3 474	3 612	3 750	3 888
16	14—19	14	3 240	3 384	3 528	3 672	3 816	3 960	4 104
17	15—20	15	3 450	3 600	3 750	3 900	4 050	4 200	4 350
18	16—21	16	3 660	3 816	3 972	4 128	4 284	4 440	4 596
19	17—22	17	3 960	4 122	4 284	4 446	4 608	4 770	4 932
20	18—22	18	4 260	4 434	4 608	4 782	4 956	5 130	5 304
21	19—23	19	4 560	4 746	4 932	5 118	5 304	5 490	5 676
22	20—24	20	4 860	5 058	5 256	5 454	5 652	5 850	6 048
23	21—25	21	5 160	5 370	5 580	5 790	6 000	6 210	6 420
24	22—26	22	5 520	5 736	5 952	6 168	6 384	6 600	6 816
25	23—27	23	5 880	6 102	6 324	6 546	6 768	6 990	7 212
26	24—28	24	6 300	6 528	6 756	6 984	7 212	7 440	7 668
27	25—29	25	6 720	6 954	7 188	7 422	7 656	7 890	8 124
28	26—30	26	7 140	7 380	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580
29	27—31	27	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060
30	28—32	28	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060	9 300	9 540
		29	8 580	8 820	9 060	9 300	9 540	9 780	10 020
		30	9 060	9 300	9 540	9 780	10 020	10 260	10 500
		31	9 540	9 780	10 020	10 260	10 500	10 740	10 980
		32	10 020	10 260	10 500	10 740	10 980	11 220	11 460

8 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman hänföres högst till lönegrad med samma ordningsnummer, som betecknar den lönegrad, vilken blivit fastställd för ordinarie tjänsteman med närmast jämförliga arbetsuppgifter. För amanuens utgår lönen högst enligt 18:e lönegraden.

Föreligger behov av extra ordinarie befattning i högre lönegrad än den 20:e, skall frågan om sådan befattnings inrättande underställas Kungl. Maj:ts prövning.

2. Extra ordinarie tjänsteman med halv tjänstgöringstid uppbär lön med hälften av det i löneplanen upptagna beloppet. Motsvarande reduktion vidtages beträffande de i 15—17 §§ omförmälda tjänstledighetsavdragen.

3. Där verkets styrelse så anser skäligt, må i fråga om extra ordinarie tjänsteman, vilken från staten uppbär tjänstepension, livränta eller årligt understöd, från lönen avdragas ett belopp, högst motsvarande pensionens, livräntans eller understödets storlek.

9 §.

1. Vid tillträddandet av extra ordinarie tjänst erhåller tjänsteman lön enligt lägsta löneklassen för den lönegrad, till vilken tjänsten hör, där ej föreskrifterna i 8, 11, 12 eller 13 § giva anledning till avvikelse härutinnan.

2. Efter att hava tillhört en och samma löneklass under tre år uppflyttas tjänstemannen till närmast högre löneklass samt efter ytterligare tre år till den därpå följande högre löneklassen och så vidare, intill dess den för lönegraden fastställda högsta löneklassen uppnåtts, allt så framt ej annat följer av föreskrifterna i 10, 11, 12 eller 13 §.

Kvinnlig tjänsteman äger dock icke rätt att åtnjuta lön enligt högsta löneklassen inom vederbörande lönegrad.

3. Uppflyttning till högre löneklass sker vid ingången av kalenderkvar-talet näst efter det, under vilket den för sådan uppflyttning stadgade tjänstetiden i den lägre löneklassen tilländagått.

10 §.

Såsom villkor för extra ordinarie tjänstemans uppflyttning till högre löneklass gäller utöver vad ovan är sagt:

att han under minst fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för vinnande av uppflyttning, skall hava bestritt sin egen eller på grund av förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag; dock att härvid icke skall föras honom till last den tid, han åtnjtit semester eller annan tjänstledighet med oavkortad lön eller ledighet för fullgörande av honom åliggande militär tjänstgöring;

att uppskov med uppflyttningen icke prövats böra äga rum med hän-

syn till mindre väl vitsordad tjänstgöring under den tid, tjänstemannen tillhört den lägre löneklassen, dock att härvid viss i tjänsten begången förseelse, för vilken tjänstemannen särskilt bestraffats, icke i och för sig må räknas honom till last, utan hänsyn därtill tagas, endast då förseelsen kan sägas karakterisera arten av tjänstgöringen i dess helhet; samt att tjänstemannen icke redan uppnått den för honom gällande pensionsåldern.

11 §.

Har den, som tillträder extra ordinarie befattning, dessförinnan innehaft annan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den ifrågavarande extra ordinarie befattningen, må, i den mån så prövas skäligt, för bestämmandet av hans begynnelselön och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid utöver ett år, under vilken han efter fyllda 18 år i en följd innehaft dylik anställning.

12 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman, som befordras till extra ordinarie befattning inom högre lönegrad, erhåller i den nya befattningen placering lägst i löneklass närmast högre än den han före befordringen tillhörde. Dessutom äger han för omedelbar eller framtida uppflyttning i högre löneklass räkna sig till godo den tid intill tre år, varunder han i den föregående tjänsten tillhört eller beräknas hava tillhört löneklass, som är närmast lägre än den, till vilken han på grund av vad sålunda föreskrivits bör vid befordran hänföras. Tjänstemannen må dock icke på grund av dessa bestämmelser placeras i högre löneklass än den högsta för den nya tjänsten gällande löneklassen.

Extra ordinarie tjänsteman, som övergår till annan extra ordinarie befattning inom samma lönegrad eller som utan något sitt förvållande nedflyttas till extra ordinarie befattning inom lägre lönegrad, äger i den nya befattningen bibehålla den placering i löneklass, han i den föregående tjänsten innehade; dock må lönen icke i något fall utgå enligt högre löneklass än den högsta för den nya tjänsten fastställda.

2. Övergår extra ordinarie tjänsteman med halv tjänstgöringstid till extra ordinarie befattning med full tjänstgöring, ankommer på verkets styrelse att besluta, i vad mån hänsyn skall för löneklassplaceringen tagas till föregående extra ordinarie anställning.

13 §.

Förordnas ordinarie tjänsteman att innehava extra ordinarie befattning inom högre lönegrad, skall vad i 12 § 1 mom., första stycket, stad-

gas äga motsvarande tillämpning. Sådan tjänsteman må icke på grund av föreskrifterna i detta kap. i den extra ordinarie befattningen lida minskning i de förmåner, som enligt avlöningsreglementet jämte därtill hörande tillämpnings- och tilläggsföreskrifter tillkomma honom i hans egenskap av ordinarie tjänsteman.

14 §.

Kallortstillägg utgår till extra ordinarie tjänsteman efter samma grunder som till den ordinarie personalen. För tjänsteman med halv tjänstgöringstid reduceras kallortstillägget till hälften av eljest utgående be-
iopp.

15 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman, som av behörigen styrkt sjukdom i annat fall än i 2 mom. eller i 16 § 1 mom. avses hindras att tjänstgöra, äger att under en tid av högst sex månader av ett och samma kalenderår eller vid sjukdom, som fortgår över årsskifte, under högst sex månader i en följd åtnjuta lön jämte kallortstillägg efter avdrag av ett belopp lika med det för ordinarie befattningshavare i motsvarande löneklass enligt 16 § 1 mom. av avlöningsreglementet bestämda tjänstledighetsavdraget (*A-avdrag*). Därest tjänstemannen uppbär lägre lön, än som motsvarar 1 löneklassen för ordinarie tjänstemän, tillämpas det för sistnämnda löneklass bestämda avdraget.

I fråga om sjukledighet utöver nämnda tid bestämmer verkets styrelse, om tjänstemannen skall avstå någon del av lönen utöver det i föregående stycke angivna tjänstledighetsavdraget.

2. Kvinnlig extra ordinarie tjänsteman, vilken erhållit ledighet på grund av behörigen styrkt sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd, må för en tid av högst tre månader åtnjuta lön jämte kallortstillägg efter avdrag av ett belopp lika med det för ordinarie tjänsteman i motsvarande löneklass enligt 2 §, punkt B, av tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet bestämda tjänstledighetsavdraget (*B-avdrag*). Därest tjänstemannen uppbär lägre lön, än som motsvarar 1 löneklassen för ordinarie tjänstemän, tillämpas det för sistnämnda löneklass bestämda avdraget.

16 §.

1. Har extra ordinarie tjänsteman skadats till följd av olycksfall i tjänsten och därigenom blivit hindrad att tjänstgöra i egen eller annan befattning, äger han:

a) om olycksfallet medfört sjukdom, åtnjuta honom eljest tillkommande lön jämte kallortstillägg, så länge sjukdomen varar, samt

b) om olycksfallet, efter upphörande av därav förorsakad sjukdom, medfört under längre eller kortare tid bestående förlust av arbetsförmågan, under tiden likaledes åtnjuta honom eljest tillkommande lön jämte kallortstillägg, dock högst intill dess sex månader förflutit från dagen för olycksfallet, men skall tjänstemannen för tid därutöver av sin lön avstå ett belopp lika med det i 15 § 1 mom. angivna tjänstledighetsavdraget (A-avdrag), så framt ej verkets styrelse på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att sådant avdrag icke skall äga rum eller skall ske med lägre belopp än nyss sagts.

2. Har extra ordinarie tjänsteman förbjudits att tjänstgöra till förekommande av smittofara, gäller i fråga om avlöning under tiden vad i 1 mom. b) stadgas.

17 §.

1. Vid tjänstledighet för offentligt uppdrag, för vilket ersättning ej utgår eller för vilket ersättningen utgår endast med visst belopp för sammanträdes- eller förrättningsdag, äger extra ordinarie tjänsteman, där ej fråga är om ledighet, som i 2 mom. sägs, uppbära lön, minskad med ett belopp lika med det i 15 § 1 mom. angivna tjänstledighetsavdraget (A-avdrag).

2. Åtnjuter extra ordinarie tjänsteman tjänstledighet för fullgörande av uppdrag, som omförmäles i gällande kungörelse med bestämmelser angående kommittéer, eller för anställning hos riksdagen eller dess revisorer eller hos kyrkomötet, skall han avstå hela lönen jämte kallortstillägg.

3. För enskild angelägenhet, som finnes vara av särskilt ömmande beskaffenhet, eller där eljest synnerliga skäl föreligga, må verkets styrelse kunna tilldela extra ordinarie tjänsteman tjänstledighet under begränsad kort tid mot avstående av ett belopp lika med det i 15 § 2 mom. angivna tjänstledighetsavdraget (B-avdrag).

4. Kvinnlig extra ordinarie tjänsteman, som erhållit tjänstledighet för havandeskap eller barnsbörd, må för en tid av högst tre månader åtnjuta lön jämte kallortstillägg efter avdrag av ett belopp lika med det för ordinarie tjänsteman i motsvarande löneklass enligt 2 §, punkt C, av tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet bestämda tjänstledighetsavdraget (C-avdrag). Därest tjänstemannen uppbär lägre lön, än som motsvarar 1 löneklassen för ordinarie tjänstemän, tillämpas det för sistnämnda löneklass bestämda avdraget.

5. Vid annan tjänstledighet än i 15 eller 16 § eller i 1—4 mom. här ovan sägs skall extra ordinarie tjänsteman avstå hela lönen jämte kallortstillägg.

6. Till extra ordinarie tjänsteman, som fullgör honom åliggande militär tjänstgöring, utgår ersättning med två kronor för dag. Å dylik dag-ersättning må dyrtidstillägg icke beräknas.

18 §.

1. Extra ordinarie tjänsteman är skyldig att såsom vikarie bestrida annan befattning — ordinarie eller icke-ordinarie — om han av vederbörande myndighet därtill förordnas. Avser vikariatet befattning inom högre lönegrad och omfattar detsamma längre tid i oavbruten följd än sju dagar, äger han för den tid vikariatet varar uppbära särskild *vikariatsersättning*, vilken utgår med ett belopp för dag räknat, motsvarande vad han i sådant hänseende skulle erhållit, därest båda tjänsterna varit ordinarie inom vederbörande lönegrader.

Extra ordinarie tjänsteman med halv tjänstgöringstid är icke skyldig att vikariera å befattning, där han har att bestrida full tjänstgöring, under längre tid än sammanlagt tre månader av ett och samma kalenderår. Vid dylik tjänstgöring äger han, i stället för lön i egen befattning, åtnjuta oavkortad lön i den löneklass han tillhör samt därutöver, i förekommande fall, vikariatsersättning enligt vad ovan sägs. Under vikariat å befattning, där full tjänstgöring icke är honom ålagd, skall lön ävensom vikariatsersättning, där sådan förekommer, utgå med det reducerade belopp, som betingas av den kortare tjänstgöringstiden.

2. Vad i 1 mom. stadgas äger motsvarande tillämpning i fråga om extra ordinarie tjänsteman, som uppehåller ledig tjänst eller erhållit uppdrag att bestrida göromål, vilka eljest ankomma på tjänsteman i högre befattning, än som motsvarar hans egen tjänst.

3. Förordnas ordinarie tjänsteman att för längre tid i oavbruten följd än sju dagar såsom vikarie bestrida extra ordinarie befattning inom högre lönegrad än den hans ordinarie tjänst tillhör, äger han utöver de avlöningsförmåner, som enligt gällande avlöningsbestämmelser tillkomma honom såsom ordinarie tjänsteman, åtnjuta särskild ersättning till beloppet motsvarande den vikariatsersättning, som skulle hava tillkommit honom, därest även den extra ordinarie tjänsten varit ordinarie.

19 §.

1. Varder extra ordinarie tjänsteman avstängd från tjänstgöring eller tagen i häkte, skall hans avlöning under tiden innehållas, så framt ej finnes skäligt låta honom uppbära något därav.

2. Avhåller sig extra ordinarie tjänsteman från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han för den tid icke åtnjuta någon avlöning.

20 §.

1. Extra ordinarie tjänstman äger årligen, när det kan ske utan hinder för göromålens behöriga gång, åtnjuta *semester* under nedan angivna antal dagar:

	Intill det år, under vilket tjänstemannen fyller 30 år	Från och med det år, under vilket tjänste- mannen fyller 30 år, intill det år, under vilket han fyller 40 år	Från och med det år, under vilket tjänste- mannen fyller 40 år
Tjänstemän, tillhörande			
1—10 lönegraderna	15	20	25
11—23 »	20	25	30
24—28 »	30	35	40
29—30 »	40	40	40

2. Därest extra ordinarie anställning tillträdes eller rätt til ökad semester enligt 1 mom. erhålles från annan tidpunkt än den 1 januari, må för sådant år semestern beräknas för kalenderkvartal. Del av kalenderkvartal må därvid icke räknas tjänstemannen till godo, i förstnämnda fall för rätt till semester eller, i senare fallet, för förlängd sådan. Sålunda beräknade semesterdagar kunna under kalenderåret sammanföras till en sammanhängande ledighet.

3. För extra ordinarie tjänsteman, vilken tjänstgör i mer än ett verk, bör tillses, att så vitt möjligt semester å befattningarna inom de särskilda verken infaller samtidigt.

21 §.

1. I fråga om *tjänstebostad, bränsle, tjänstedräkt, felräkningspenningar* samt *ersättning för tjänsteresa* gäller för extra ordinarie tjänsteman vad i avlöningsreglementet jämte därtill hörande tilläggsbestämmelser är i sådant hänseende föreskrivet för ordinarie tjänsteman inom motsvarande lönegrad.

Vad i föregående stycke stadgas äger avseende även å *läkarvård* jämte läkemedel m. m.; dock att tjänsteman vid vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt skall, därest sjukdomen ej är förorsakad av olycksfall i tjänsten, så länge hans vård å sjukvårdsanstalt bekostas av verkets medel, av lönen avstå ett belopp motsvarande det i 17 § 4 mom. angivna tjänstledighetsavdraget (C-avdrag), så framt ej verkets styrelse med hänsyn till tjänstemannen åliggande försörjningsplikt prövar skäligt bestämma avdraget till belopp motsvarande det i 15 § 2 mom. angivna tjänstledighetsavdraget (B-avdrag).

2. Extra ordinarie tjänsteman är berättigad att erhålla skälig *ersättning för flyttningskostnad*, om han utan egen ansökan eller därom uttryckt önskan förflyttats från en stationeringsort till en annan eller om han vid övergång från annan anställning i statens tjänst till extra ordinarie befattning eller till följd av förordnande att innehava eller uppehålla högre befattning nödgats flytta till annan ort. Beträffande grun-

derna för ersättningens bestämmande gäller vad i avlöningsreglementet jämte därtill hörande tilläggsbestämmelser finnes stadgat beträffande ordinarie tjänsteman inom motsvarande lönegrad.

3. Därest icke verkets styrelse annorlunda beslutar, äger vad i 1 mom., första stycket, stadgas tillämpning jämväl beträffande *tjänstgöringstraktamente* och *övertid ersättning*. Extra ordinarie tjänsteman utan fast stationeringsort må av verkets styrelse tilldelas tjänstgöringstraktamente under högst tre månader efter förändring av tjänstgöringsort.

22 §.

Avlider extra ordinarie tjänsteman, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp motsvarande den lön, som vid tjänstgöring i den extra ordinarie befattningen skulle hava tillkommit honom under den månad, varunder dödsfallet inträffat, dock högst 400 kronor. Har dödsfallet förorsakats av olycksfall i arbetet, må likväl beloppet av begravningshjälpen icke understiga den begravningshjälp, som skolat utgå enligt lag och särskild författning; skolande sistnämnda begravningshjälp anses inbegripen uti den enligt bestämmelserna i denna paragraf utgående begravningshjälpen.

3 Kap.

Extra tjänstemän.

23 §.

1. Med extra tjänsteman förstås i denna kungörelse befattningshavare:
a) vilken antagits i syfte att efter viss provnings- eller utbildningstid anställas såsom extra ordinarie tjänsteman vid verket;

b) vilken eljest anställts för tillgodoseende av ett för längre tid förefintligt, om än ej bestående behov av arbetskraft vid verket.

2. Rörande de närmare villkoren för att kunna antagas till extra tjänsteman, kompetensfordringar, allmänna skyldigheter m. m. gäller vad därom är eller må bli särskilt stadgat.

24 §.

Vid antagande i extra befattning erhåller tjänsteman skriftligt antagningsbevis.

25 §.

1. Till extra tjänsteman, som fyllt 18 år, utgår, där ej annat följer av bestämmelserna i 27 §, lön enligt den i 26 § införda *löneplanen* med särskilda, för vederbörande *lönegrader* och *löneklasser* samt *ortsgrupper* fastställda årliga belopp. Lönen utbetalas månadsvis i efterskott.

2. I fråga om fördelningen av de orter, där extra tjänstemän äro stationerade, å de uti löneplanen upptagna ortsgrupperna gäller vad Kungl. Maj:t i sådant hänseende fastställt för ordinarie personal.

Extra tjänsteman utan fast stationeringsort åtnjuter lön enligt den ortsgrupp tjänstgöringsorten tillhör.

3. För extra tjänsteman, som icke fyllt 18 år, bestämmes avlöningsförmånerna av verkets styrelse.

26 §.

Löneplan.

Lönegrad		Löneklass							
Nr	Omfattar löneklasserna nr	Nr	Ortsgrupp						
			A	B	C	D	E	F	G
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	c, b	c	1 320	1 386	1 452	1 518	1 584	1 650	1 716
2	b, a	b	1 380	1 446	1 512	1 578	1 644	1 710	1 776
3	a, 1	a	1 440	1 506	1 572	1 638	1 704	1 770	1 836
4	1, 2	1	1 500	1 566	1 632	1 698	1 764	1 830	1 896
5	2, 3	2	1 620	1 692	1 764	1 836	1 908	1 980	2 052
6	3, 4	3	1 740	1 818	1 896	1 974	2 052	2 130	2 208
7	4, 5	4	1 860	1 944	2 028	2 112	2 196	2 280	2 364
8	5, 6	5	1 980	2 070	2 160	2 250	2 340	2 430	2 520
9	6, 7	6	2 100	2 196	2 292	2 388	2 484	2 580	2 676
10	7, 8	7	2 220	2 322	2 424	2 526	2 628	2 730	2 832
11	8, 9	8	2 340	2 448	2 556	2 664	2 772	2 880	2 988
12	9, 10	9	2 460	2 574	2 688	2 802	2 916	3 030	3 144
13	10, 11	10	2 580	2 700	2 820	2 940	3 060	3 180	3 300
14	11, 12	11	2 730	2 856	2 982	3 108	3 234	3 360	3 486
15	12, 13	12	2 880	3 012	3 144	3 276	3 408	3 540	3 672
16	13, 14	13	3 060	3 198	3 336	3 474	3 612	3 750	3 888
17	14, 15	14	3 240	3 384	3 528	3 672	3 816	3 960	4 104
18	15, 16	15	3 450	3 600	3 750	3 900	4 050	4 200	4 350
19	16, 17	16	3 660	3 816	3 972	4 128	4 284	4 440	4 596
20	17, 18	17	3 960	4 122	4 284	4 446	4 608	4 770	4 932
21	18, 19	18	4 260	4 434	4 608	4 782	4 956	5 130	5 304
22	19, 20	19	4 560	4 746	4 932	5 118	5 304	5 490	5 676
23	20, 21	20	4 860	5 058	5 256	5 454	5 652	5 850	6 048
24	21, 22	21	5 160	5 370	5 580	5 790	6 000	6 210	6 420
25	22, 23	22	5 520	5 736	5 952	6 168	6 384	6 600	6 816
26	23, 24	23	5 880	6 102	6 324	6 546	6 768	6 990	7 212
27	24, 25	24	6 300	6 528	6 756	6 984	7 212	7 440	7 668
28	25, 26	25	6 720	6 954	7 188	7 422	7 656	7 890	8 124
29	26, 27	26	7 140	7 380	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580
30	27, 28	27	7 620	7 860	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060
		28	8 100	8 340	8 580	8 820	9 060	9 300	9 540

27 §.

1. Extra tjänsteman hänföres högst till lönegrad med samma ordningsnummer, som betecknar den lönegrad, vilken gäller för extra ordinarie tjänsteman med närmast jämförliga arbetsuppgifter.

Föreligger behov av extra befattning i högre lönegrad än den 20:e, skall frågan om sådan befattnings inrättande underställas Kungl. Maj:ts prövning.

2. För extra tjänsteman, vilkens tjänstgöringstid understiger den, som gäller för jämförlig ordinarie tjänsteman, utgår lönen med ett i förhållande till den kortare tjänstgöringstiden reducerat belopp. Motsvarande reducering vidtages beträffande det i 30 § omförmälda tjänstledighetsavdraget.

3. Där verkets styrelse så anser skäligt, må i fråga om extra tjänsteman, vilken från staten uppbär tjänstepension, livränta eller årligt understöd, från lönen avdragas ett belopp, högst motsvarande pensionens, livräntans eller understödets storlek.

28 §.

1. Vid tillträdet av extra befattning erhåller tjänsteman lön enligt lägsta löneklassen för den lönegrad, till vilken tjänsten hör, där ej föreskrifterna i 27 § giva anledning till avvikelse härutinnan.

2. Efter att hava tillhört lägsta löneklassen under tre år uppflyttas tjänstemannen till närmast högre löneklass. För sådan löneklassuppflyttning skola de för extra ordinarie tjänstemän i 9 § 3 mom. och 10 § givna bestämmelserna äga motsvarande tillämpning.

29 §.

Kallortstillägg utgår till extra tjänsteman efter samma grunder som till den ordinarie personalen. För tjänsteman med avkortad tjänstgöringstid reduceras kallortstillägget i förhållande till tjänstgöringstidens avkortning.

30 §.

1. Extra tjänsteman, som av behörigen styrkt sjukdom i annat fall än i 2 mom. avses hindras att tjänstgöra, äger att under en tid av högst sex månader av ett och samma kalenderår eller vid sjukdom, som fortgår över årsskifte, under högst sex månader i en följd åtnjuta lön jämte kallortstillägg efter avdrag av ett belopp lika med det för ordinarie tjänsteman i motsvarande löneklass enligt 2 §, punkt B, av tilläggsbestämmelserna till avlöningsreglementet bestämda tjänstledighetsavdrag (*B-avdrag*). Därest tjänstemannen uppbär lägre lön än som motsvarar 1 löneklassen för ordinarie tjänstemän, tillämpas det för sistnämnda löneklass bestämda avdraget.

Avlöning på sätt nu sagts må under en tid av högst tre månader tillkomma kvinnlig extra tjänsteman under ledighet på grund av behörigen styrkt sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd.

2. Har extra tjänsteman skadats till följd av olycksfall i tjänsten och därigenom blivit hindrad att tjänstgöra i egen eller annan befattning, äger han uppbära:

a) oavkortad lön jämte kallortstillägg, intill dess sex månader förflutit från dagen för olycksfallet; samt

b) lön jämte kallortstillägg, efter avdrag av ett belopp lika med det i 1 mom. angivna tjänstledighetsavdraget (B-avdrag), för tid därutöver, så framt ej verkets styrelse på grund av särskilda förhållanden finner anledning medgiva, att avdrag skall äga rum med lägre belopp än nyss sagts.

3. Har extra tjänsteman förbjudits att tjänstgöra till förekommande av smittofara, gäller i fråga om avlöning under tiden vad i 2 mom. stadgas.

4. Vid annan tjänstledighet än i 1—3 mom. sägs skall extra tjänsteman avstå hela lönen jämte kallortstillägg.

31 §.

Har extra tjänsteman fullgjort tjänstgöring i icke-ordinarie anställning sammanlagt minst ett år, må han efter verkets beprövande kunna erhålla *semester* under högst tio dagar årligen.

32 §.

Förordnas extra tjänsteman att såsom vikarie bestrida ordinarie eller icke-ordinarie befattning inom högre lönegrad, äger han åtnjuta den *vikariatsersättning*, som skulle hava tillkommit honom, därest han varit extra ordinarie tjänsteman inom lönegrad motsvarande den han tillhör.

33 §.

I fråga om *tjänstebostad*, *bränsle*, *tjänstedräkt*, *felräkningspenningar* samt *ersättning för tjänsteresa* ävensom beträffande *läkarvård* jämte läkemedel m. m., *tjänstgöringstraktamente* och *overtidsersättning* gäller för extra tjänsteman vad i 21 § finnes föreskrivet för extra ordinarie tjänsteman inom motsvarande lönegrad.

34 §.

Avlider extra tjänsteman, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp motsvarande den lön, som vid tjänstgöring i den extra befattningen skulle hava tillkommit honom under den månad, varunder dödsfallet inträffat, dock högst 400 kronor. Har dödsfallet för-

orsakats av olycksfall i arbetet, må likväl beloppet av begravningshjälpen icke understiga den begravningshjälp, som skolat utgå enligt lag och särskild författning; skolande sistnämnda begravningshjälp anses inbegripen uti den enligt bestämmelserna i denna paragraf utgående begravningshjälpen.

4 Kap.

• Övriga icke-ordinarie befattningshavare.

35 §.

För icke-ordinarie tjänsteman, vilkens avlöning utgår i form av arvode med av Kungl. Maj:t fastställt belopp, meddelar Kungl. Maj:t de särskilda avlöningsbestämmelser, som må erfordras, där ej för visst fall Kungl. Maj:t överlåter åt vederbörande verk att utfärda sådana föreskrifter.

Har jämlikt stadgandet i föregående stycke beslutats, att i 1 avd. 3 kap. av avlöningsreglementet eller i 2 eller 3 kap. här ovan meddelad bestämmelse skall äga motsvarande tillämpning å tjänsteman, som i denna paragraf avses, fastställas tillika i erforderliga fall den lönegrad och den löneklass, som tjänstemannen skall anses tillhöra.

36 §.

För tillfälligt anställd personal ävensom för andra icke-ordinarie befattningshavare, vilka icke avses i 1—3 kap. eller i 35 § här ovan, äger vederbörande verk fastställa avlöningsförmånerna, där ej Kungl. Maj:t meddelat beslut i sådant hänseende.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1935, från och med vilken dag kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, upphör att gälla.

Tillika har Kungl. Maj:t funnit gott fastställa följande

Övergångsbestämmelser.

1. Tjänsteman å extra stat samt extra ordinarie tjänsteman, som den 1 juli 1935 kvarstår i samma befattning eller innehar tjänst inom samma lönegrad som den, han omedelbart före nämnda tidpunkt tillhörde, bibehåller den löneklassplacering ävensom den rätt till uppflyttning i högre löneklass, som vid övergången till de nya avlöningsbestämmelserna tillkommit honom. Sådan extra ordinarie tjänsteman må icke lida minsk-

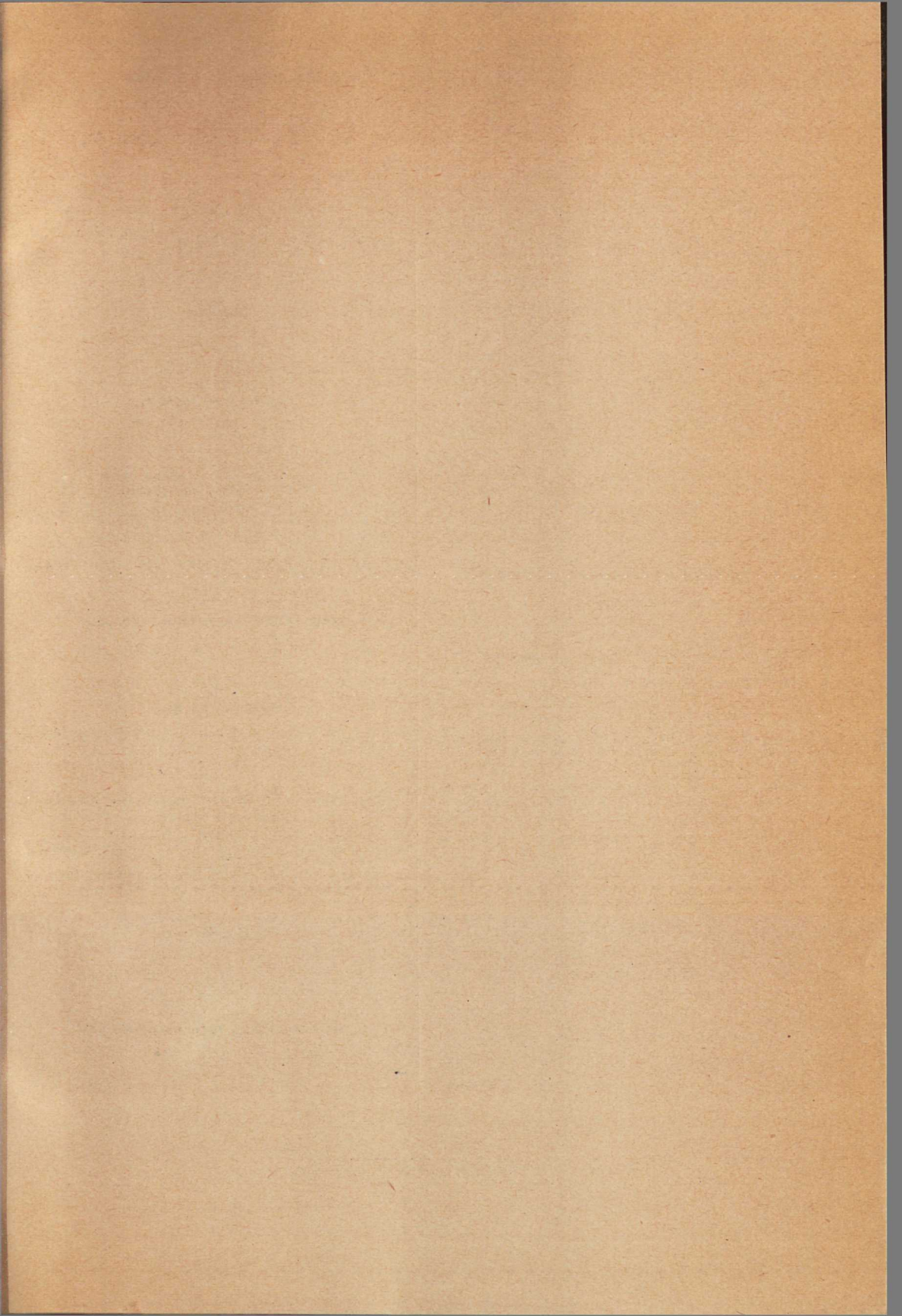
ning i den förmån av semester, som han åtnjöt omedelbart före övergången.

2. För extra ordinarie tjänsteman, som från och med den 1 juli 1935 befordras till högre extra ordinarie befattning, ävensom för extra ordinarie tjänsteman, vilken vid senare tidpunkt befordras till högre extra ordinarie tjänst från den befattning, han omedelbart före nämnda dag innehade, skola bestämmelserna i 12 § av denna kungörelse tillämpas med utgångspunkt från den löneställning, tjänstemannen innehade omedelbart före tidpunkten för befordringen.

3. Extra tjänsteman, vilkens tjänstgöring efter ingången av juli månad 1935 är av minst samma omfattning som under tiden närmast dessförrinnan, må icke i anledning av bestämmelserna i denna kungörelse lida minskning i den avlöning, fränsett i förekommande fall utgående dyrtidstillägg och provisoriskt dyrtidstillägg, eller i den förmån av semester, som omedelbart före nämnda tidpunkt tillkommit honom.

Extra tjänsteman, vilkens tjänstgöring efter ingången av juli månad 1935 är av minst samma omfattning som under tiden närmast dessförrinnan, äger för uppflyttning till den högre löneklassen inom den för hans befattning gällande lönegraden tillgodoräkna sig den tid, han i en följd före nämnda tidpunkt innehaft anställning med avlöning ej understigade lön enligt den lägre löneklassen inom sagda lönegrad.

Det alla som vederbör etc.

Statens offentliga utredningar 1935

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

- Betänkande med förslag ang. åtgärder mot statsfientlig verksamhet. [8]
Yttranden över preliminärt förslag till lagstiftning om avbrytande av havandeskap. [13]
Lagberedningens förslag till lag om skuldebrev m. m. [14]
Betänkande med förslag till lagstiftning om avbrytande av havandeskap. [15]
Betänkande med förslag till lag om arbetsavtal. [18]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

- Förslag till ändrade bestämmelser rörande allmänna handlingars offentlighet. [5]
Yttrande och förslag rörande tjänstgöringsbetyg som av länsstyrelserna utfärdas. [17]
Utredning ang. införande av ett dagordningsinstitut m. m. [21]
Förslag till nya avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare inom den allmänna civillförvaltningen. [25]

Kommunalförvaltning.

Statens och kommunernas finansväsen.

Politi.

- Betänkande med förslag till ändrad organisation av den statliga verksamheten för bekämpande av olovlig införsel av spritdrycker m. m. [24]

Nationalekonomi och socialpolitik.

- Betänkande med förslag rörande lån och årliga bidrag av statsmedel för främjande av bostadsförsörjning för mindre bemedlade barnrika familjer jämte därtill hörande utredningar. [2]
Kortfattad framställning av organisationssakkunnigas betänkande med utredning och förslag rörande den samhälleliga hjälpverksamhetens organisation m. m. [3]
Arbetslöshetsutredningens betänkande. 2. Åtgärder mot arbetslöshet. [6]
Konjunkturuppsvingets förlopp och orsaker 1932—1934. [16]

Hälsö- och sjukvård.

- Kungl. medicinalstyrelsens utlåtande och förslag ang. förebyggande mödra- och barnavård. [19]

Allmänt näringsväsen.

Fast egendom. Jordbruk med binärningar.

- Betänkande med förslag ang. åtgärder för spannmålsodlingens stödjande. [1]
Promemoria ang. tillsynen över fastighetsregistreringen och fastighetsbildningen. [4]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

- Betänkande med förslag till omorganisation av den högre skogsundervisningen. [9]

Industri.

Handel och sjöfart.

Kommunikationsväsen.

- Teknisk-ekonomiska utredningar rörande vägväsendet. Del 2. Broar. [7]
Betänkande med förslag till förordning ang. allmän automobiltrafik. [12]
Betänkande med förslag till motorfordonsförordning och vägtrafikstadga m. m. [23]

Bank-, kredit- och penningväsen.

Försäkringsväsen.

- Grunder för kollektiv och individuell pensionsförsäkring. [20]

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

- Utredning och förslag ang. rundradion i Sverige. [10]
Betänkande med utredning och förslag ang. inrättande av en statsvetenskaplig examen. [11]
Utredning och förslag rörande frågan om avgift för hemlån av böcker från bibliotek. [22]

Försvarsväsen.

Utrikes ärenden. Internationell rätt.